

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty. — Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półrocznie abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonosów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St. Peres 81.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ówczesni (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumerotorowie półroczni, (którzy prenumerują od 1 lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ówczesni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ówczesni 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcją warszawskiego „Tygodnika Ilustrowanego“ zawiadamiamy szanownych prenumerotorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborem treści literackiej jak i artystyczną wartością dziatki ilustracyjnej, po cenie znacznie niższej.

Prenumerotorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 lipca 1891 roku warszawski „Tygodnik Ilustrowany“, po następującej cenie:

We Lwowie:	połrocznie	5 zł.	
	kwartalnie	2 „	50 ct
Na prowincyi:	miesięcznie	1 „	34 „
	połrocznie	6 zł.	30 „
	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

CZEŚĆ URZĘDOWA

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela młodszego, Zygmunta Wolińskiego, w Słupcu, stałym nauczycielem młodszym, zawiadującym szkołą filialną w Słupcu; tymczasowego nauczyciela, Józefa Czajkowskiego, w Kutach, stałym nauczycielem 4-klasowej szkoły etatowej męskiej w Kutach; stałego nauczyciela, Daniela Szewczuka, w Ulwówku, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Grzędzie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 lipca.

Po oświadczeniu margrabiego Rudiniego w senacie włoskim, enuncyacji cesarza Wilhelma w Hamburgu, o której doniesiono nam drogą telegraficzną, a wreszcie wyjawieniach pism, utrzymujących stosunki z kołami decydującymi, należy uważać odnowienie trójprzymierza za fakt spełniony. Wobec tego nie będzie bez interesu przypomnieć rozwój historyczny aliansu, w którym cały niemal świat upatruje słuszną i najpewniejszą rękojmię utrzymania pokoju. W październiku roku 1879 pojawiła się zupełnie niespodzianie wiadomość, że Monarchowie Austro-Węgier i Niemiec zawarli ze sobą formalny traktat dla wzajemnego zabezpieczenia swych posiadłości. W ogłoszonym znacznie później dosłownym tekście traktatu, stwierdzone jest najdobitniej, że myślą przewodnią obu sprzymierzeńców jest wyłącznie utrzymanie pokoju i ochronienie go przed możliwymi ewentualnościami, i że ścisły związek między Austro-Węgrami i Niemcami nie może nikomu zagrażać, a natomiast

posiada on wszelkie warunki dla wzmocnienia wytworzonego stypulacyami berlińskimi stanu rzeczy. Pełnomocnicy, którym poruczono przeprowadzenie rokowań w sprawie traktatu: hr. Andrassy i ks. Henryk Reuss, określili w ten sposób główne jego zadanie: Gdyby jedno z mocarstw sprzymierzonych zostało zaczepione przez Rosyję, obaj Monarchowie obowiązują się pomagać sobie całą siłą zbrojną swych państw, i zawrzeć pokój tylko wspólnie i za wzajemnym porozumieniem. Gdyby zaś jedno z tych mocarstw zostało zagrożone przez inne jakieś państwo, wówczas drugi aliant przyrzeka nie pomagać stronie zaczepionej, lecz zachować wobec zaczepionego sprzymierzeńca co najmniej życzliwą neutralną postawę. W takim tylko razie, gdyby stronie wyzywającej pospieszyła na pomoc Rosyja, mają obaj alianci wystąpić do akcji wspólnymi siłami i prowadzić ją solidarnie aż do zawarcia pokoju. Postanowienia te, jak widzimy, są charakteru czysto pokojowego, mówią one bowiem tylko o działaniu odpornym na wypadek napaści, a wykluczają z roli państw sprzymierzonych kroki zaczepne.

Włochy, które wówczas nieczuły się zbyt bezpiecznymi ze strony Francyi zrozumiały wybornie, iż byłoby dla nich z wielką korzyścią, gdyby mogły wejść do tego związku. Ówczesny minister spraw zagranicznych Mancini poczynił też na początku r. 1883 odpowiednie kroki, a odnośnie rokowania zostały tak szybko i pomyślnie przeprowadzone, iż już w marcu tego roku mógł rząd zawiadomić ciało parlamentarne o zawarciu z Austro-Węgrami i Niemcami ścisłego porozumienia opierającego się na zupełnie wzajemnych prawach i obowiązkach, nadmienając, iż chodzi tu wyłącznie o obronę pokoju. Porozumienie to zawarte na razie na lat pięć, zostało odnowione dnia 13

marca 1887 i odtąd znane jest światu pod nazwą trójprzymierza. Wkrótce potem następcą p. Mancini'ego, p. Crispien miał sposobność, odpowiadając w Izbie deputowanych na odnośną interpelację, określić wielkie korzyści wynikające dla Włoch z tego aliansu, zabezpiecza on je bowiem przed nieprzewidzianymi wypadkami i utrwała dotychczasowe posiadłości.

Chociaż wszystkie trzy zaprzyjaźnione gabinety trwały aż do ostatniej chwili w postanowieniu utrzymania w stanie nienaruszonym odnowionego w r. 1887 traktatu pokojowego, to przecież zmiany, jakie nastąpiły ostatnimi czasy na stanowiskach kierujących mężów stanu w Berlinie i Rzymie wymagały z natury rzeczy wymiany myśli między kierownikami polityki zagranicznej państw sprzymierzonych i nowego omówienia traktatu. Nastąpiło to w świeżym okresie, a rezultatem tych porozumień jest formalne przedłużenie trójprzymierza, które, jak o tem wątpić nie można, zapewni Europie w takiej samej mierze jak dotychczas dobrodziejstwo pokoju.

Sprawy krajowe.

(Ankieta w sprawie zmiany ordynacji wyborczej dla większych miast).

(S) Sproszona przez Wydział krajowa ankieta dla omówienia projektu ordynacji wyborczej dla 30 większych miast, objętych ustawą gminną z r. 1889 — odbyła pierwsze posiedzenie swe w dniu 26 września 1889, na którym przedyskutowała pierwszych dwanaście paragrafów ordynacji wyborczej gminnej.

Gdy przyszła kolej na §. 13 stanowiący o podziale wyborców na koła wyborcze, członkowie ankiety badając przedstawione sobie daty statystyczne z poprzednich wyborów, w tych 30 miastach przeprowadzonych, uznali jednomyślnie, iż postanowienia ordynacji wyborczej gminnej, nie dadzą się stanowczo u-

45)

„MOJE SZCZĘŚCIE“

ZE ZWIERZEŃ KOBIETY

ułożył

Jan Zacharyasiewicz.

Część druga.

XXXVIII.

(Ciąg dalszy).

Już się dobrze zmierzchno, gdy służący przyniósł nam kartę gościa. Wyczytawszy nazwisko, byłam nieco zdziwiona. Gościem tym był pan Achil. Wspomnienie przedwczorajszej wizyty i plotek, które ztąd urosły, napędziły mi rumieńca na twarz.

Mimo to chciałam go widzieć.

Z czem on przychodzi? Może ma ważną jaką wiadomość, o której nikt nie wie? On zwykle jest najlepiej poinformowany co do spraw podobnych. Pani Zenobia mimo migreny, była także mego zdania, że go należy przyjąć.

Za chwilę wprowadzał lokaj gościa do salonu, niosąc przed nim zaświecony kandelabr.

Wychodząc z mego pokoju, spojrzęłam przypadkiem do zwierciadła. Wzdrygnęłam się, zdawało mi się, że ujrzałam

białe widmo. Zapomniałam, że wyczekując dzisiaj oświadczenia księcia Jarosława, ubrałam się jak Psyche w biały kostium. Teraz w tym kostiumie, w którym miałam zostać narzeczoną a w dalszej perspektywie księżną — wyszłam do pana Achila.

W salonie już siedziała pani Zenobia. Pocierała czoło olówkiem migrenowym, patrząc ciekawie na gościa.

Gość był widocznie w nastroju uroczystym. Miał czarny tużurek pod brodę zapięty, wasy starannie zakrecone, a w ręku lśniący kapelusz. Otaczała go mocna woń jaśminu. Powitał mię z uszanowaniem, ale nie tak poufale, jak to był zwykł czynić.

— Dziwne zrzędzenie losu, — ozwał się — sprowadza mię tu w chwili, w której jeszcze niedawno kogo innego oczekiwano!

Niemile dotknęła mię ta aluzja.

— Byłoby to w każdym razie jeszcze za wcześnie, — odpowiedziałam, siłąc się na uśmiech obojętny.

— Bardzo się cieszę, — wtrącił pan Achil, — że zastaję panią w dobrym humorze. Ułatwi to nam nieco niezwykłą rozmowę.

Szkoda, ja lubię wszystko co zwykłe!

— Na to potrzeba zwykłych warunków życia, a to, o czem chcę mówić, nie należy do rzeczy zwyczajnych.

— Jakież przynosisz nam pan nadzwyczajności?

— *La question du jour* — a raczej — *le scandal du jour*.

— Czy to jest prawda? — zapytała pani Zenobia.

— Zupełna prawda. Ułatwiła to sama pani, uwolniwszy go w sprawie honorowej. Dowiedziawszy się o tem, z nienaruszonym swoim honorem wybrał się w podróż *incognito*.

Nastąpiło dłuższe milczenie. Chciałam okazać obojętność.

— Cieszę się, — odpowiedziałam — że mogłam przyczynić się do prędszego uszczęśliwienia dwojga ludzi, jak to pan utrzymujesz.

— Gdyby to uszczęśliwienie nie podbiło nóg trzecim!

— Komu? — zapytała dyplomatycznie pani Zenobia.

— Któż są ci trzeci? — zapytałam, pomagając pani Zenobii.

Pan Achil uklonił się na znak, że ja jestem tą trzecią poszkodowaną osobą. Ukłuto mię coś, ale zacisnęłam usta.

— Zdaje mi się, — mówił dalej pan Achil — że nie jest to pora okrażać zdaleka patrzącego czujnie zająca. Potrzeba go ubić od razu, nim skończy wyprute i na pośmiewisko strzelca czmychnie!

— Nie rozumiem pana!

— Nie mówię o tych, co czmychnęli, bo tych trudno złapać.

— O tych się nie mówi przecież!

— Nie mówi się, to prawda, ale i myśleć o nich nie potrzeba!

— Zkąd pan wie, że się o nich myśli?

— Przypuszczam tylko, a jeśli pani temu przeczy, to tem lepiej. Ile razy stawkę przegram, to o niej nie myślę, tylko nowy pieniądz naprzód posuwam.

— Chcesz pan, aby i kobiety tak robiły?

— Jedyna zdrowa rada.

Patrzałam smutno przed siebie, a pani Zenobia kreśliła po czole olówkiem migrenowym.

— Powiem krótko i szczerze, — ozwał się pan Achil. — Eskapada pani Sylwii z panem Jarosławem, jest faktem dokonanym. Było głośną tajemnicą, że dziś wieczór miał się książę Jarosław ostatecznie pani oświadczyć, a jutro to samo miano powtórzyć na zabawie wieczornej w toaście umyślnie już na ten cel ułożonym. Tymczasem zmienia się scena, bohater nie wychodzi, bo umknął, a widzowie patrzą niecierpliwie, co dalej będzie?

Pan Achil zrobił tu pauzę. Pani Zenobia milczała, a ja nie chciałam, czy nie mogłam, także na to nie odpowiedzieć.

A najgorsi są ci widzowie, — ciągnął dalej pan Achil, — bo jeżeli na scenie przez długi czas nie ujrzą nikogo, to gotowi rzucić się z wściekłością na zdumiałych aktorów i prozde ich poturbować!... Otóż chodzi o to, aby tym wściekłym spektatorom zrobić niespodziankę, któraby ich z aktorami pojednać mogła!

Pan mówił tak ciemno, że nie zrozumieć nie mogę, — rzekłam ze wstrętem, aby tylko coś powiedzieć.

trzymał w swej mocy dla miast większych, a to głównie z powodu, iż Koło drugie wyborcze, które nie odznacza się ani siłą inteligencji, jaką posiada Koło pierwsze ani ilością wyborców, jako celuje Koło trzecie, a przeciw równą z tamtymi dwoma kołami ilość radnych wybiera.

Aby zaradzić tej nieprawidłowości, przedstawiali członkowie ankiety różne projekta podziału wyborców na koła. Przedstawiono mianowicie sześć projektów, w obec których ankieta była zdania, że poprzednio zbadać należy daty statystyczne, jakich dostarczą wybory do 30 miast większych i że dalszą dyskusję odroczyć należy do chwili, skoro daty te będą wiadome.

Obecnie krajowe biura statystyczne zestawilo tablice na podstawie ostatnich wyborów, z dziesięciu celniejszych miast — a Wydział krajowy zwołał ponownie ankietę w tej sprawie na dzień 30 czerwca.

W obradach, którym przewodniczył członek Wydziału krajowego dr. Werzyczński, wzięli udział posłowie sejmowi dr. Filip Fruchtman, i dr. Tadeusz Pilat, radcy Namiestnictwa Kazimierz Laskowski i Kornel Mandyczewski, oraz radcy Wydziału krajowego Józef Michalczewski i Franciszek Piekosiński.

W ciągu dyskusji podniesiono, że dotychczasowa ordynacja wyborcza, opierająca się jedynie na podatkach, popiera zanadto kapitał — co pociąga za sobą, że na kilkuset wyborców II koła przypada kilka tysięcy wyborców III koła. Prócz tego podniesiono, że inteligencja miejska nie miała dotąd należytego uwzględnienia.

Ankieta uchwaliła ostatecznie zalecić Wydziałowi krajowemu zaprojektowanie podziału wyborców na trzy koła.

Do pierwszego należałaby cała inteligencja miejska z tytułu osobistej kwalifikacji, do następnych kół reszta wyborców, podzielona na 2 koła, równe co do ilości wyborców, w porządku opłacanych podatków od najwyższych do najniższych.

Następne posiedzenie ankiety odbędzie się w początku września, do którego czasu krajowe biuro statystyczne sporządzić ma potrzebne wykazy.

Rada Państwa.

(XXXIV posiedzenie Izby poselskiej.)

+ **Wiedeń**, 30 czerwca. (Kor. Gazety *Lwowskiej*.)

Wice-prezes Chlumcey zagaja posiedzenie o godzinie 10, m. 10.

Izba nielicznie zgromadzona; ławy polskie prawie całkiem puste.

Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie, z wyjątkiem Ministra obrony krajowej i Ministra rolnictwa.

W dalszym ciągu szczegółowych rozpraw budżetowych, mianowicie w dyskusji nad tytułem: „Kierownictwo centralne“ etatu Ministerstwa wyznań i oświecenia pierwszy zabiera dziś głos poseł Lueger, aby oświadczyć się przeciw rezolucji komisji budżetowej, żądającej podwyższenia subwencji skarbowej dla technologicznego muzeum wiedeńskiego Towarzystwa przemysłowego, która to subwencja wynosi 40.000 zł. rocznie. Gdyby subwencję pod-

wyższono, Państwo mogłoby utrzymywać już własny zakład podobny, bo na to nie potrzeba więcej, jak 50.000 zł. rocznie. Dalej, oświadcza się przeciw przyjęciu wiedeńskich gminnych szkół średnich na koszt Państwa, bo Rada miejska chce pozbyć się utrzymywania szkół tych jedynie dla zszastania pianiędami gminnymi na wielkie płace burmistrza, wiceburmistrza i rajców miejskich (*Huczne brawa z skrajnej lewicy*), tudzież dlatego, że nauczyciele przy tych szkołach nie przysięgają już na ewangelię liberalną. Pozem przemawia za ostatecznym uregulowaniem kongru i obowiązków patronatu prywatnego nad kościołami katolickimi, ciężko zaniedbywanymi przez patronów liberalnych. (Poseł Schneider woła: Gdyby tylko chodziło o rabinów i synagogi żydowskie, wnet byłoby inaczej!) Następnie przechodzi do tematu o liberalnej szkole ludowej, która wiele chlubnego zdziałała, ale i wiele złego jest źródłem, bo ze względu na odwiedzające ją dzieci żydowskie, katolicyzm nietylko z niej jest rugowany, lecz i w niej wyszydany, a katecheta katolicki jest tak pozbawiony wszelkiego wpływu i władzy, że nic zgoła przeciw temu uczynić nie może. Tak to żydowszczyzna, przy pomocy liberalizmu, odpłaca się najjaśniejszą nietolerancją za doznana gościnność i za tolerancję wiekową. Jest to wąż, ogrzany w zanadrzu chrześcijaństwa, który uczuwszy się na siłach, kąsa dobroczynną i zbawczą swoją. Mowca żąda od Ministra oświecenia, aby zarządził takowemu stanowi rzeczy. (*Oklaski z skrajnej lewicy*).

Pos. Haase ubolewa nad systemem oszczędności w wydatkach na szkoły, z którego wypływa przepełnienie szkół średnich, jak n. p. pewnego gimnazjum lwowskiego, które liczy 970 uczniów. Inną wadą szkół średnich, wypływającą z systemu oszczędności, jest nadmierne posługiwanie się supletami i ich smutna dola. Ale smutniejsza jeszcze jest dola protestanckich i żydowskich nauczycieli religii w gimnazyjach wiedeńskich; który to punkt wydaje się mowcy najpilniejszym ze wszystkich punktów, wymagających zmiany. Dalej omawia zbytnie obarczenie gimnazystów niepożyteczną nauką, i dziękuje panu Ministrowi za zapowiedziane w komisji ograniczenie materii filologicznej. Nakoniec przechodzi do szkoły ludowej, aby przedewszystkiem zażądać usunięcia tej niesprawiedliwości, że protestanci, którzy nie posyłają dzieci do powszechnej szkoły ludowej, lecz utrzymują własne szkoły wyznaniowe, muszą ponosić ciężar podwójny, bo mimo kosztów własnej szkoły, opłacają podatek szkolny na szkołę powszechną. Kończy wezwaniem do Rządu i ludności, aby pieczołowitością i zapałem otoczyły wszystkie instytucje naukowe. (*Huczne brawa z lewicy*).

Tu zabiera głos Minister oświecenia dr. bar. Gautsch, którego mowę w całości podamy w następnym numerze.

Pos. Kraus w dwugodzinnej mowie wysławia naprzód specjalne sprawozdanie o budżecie Ministerstwa oświecenia, co zresztą już i pos. Haase uczynił, bo sprawozdanie to wyszło z pod pióra pos. Beera; poczem przechodząc szereg kategorii zakładów naukowych z góry ku dołowi, wynurza co do każdej wiele życzeń, odnoszących się zresztą głównie do Wiednia, zawsze jednak z całym uznaniem tego, co terazniejszy Minister oświecenia w tym i owym względzie już zdziałał pożytecznego, dobrego i ważnego. Mowca koniec swej mowy poświęca specjalnym ga-

łębziom nauki i specjalnym zakładom, jako to: gimnastyce obowiązkowej, tylokrotnie już omawianej, ulepszeniu zakładów naukowych dla głuchoniemych i niewidomych, aby nakoniec oświadczyć, że życzenia jego kosztowałyby nie tysiące, lecz miliony rocznie, i wzywać Rząd, aby tych milionów nie szczędził. (*Brawa z lewicy*).

Pos. Barwiński czyni porównanie między francuskim a austriackim budżetem oświecenia publicznego, aby wysnuć konkluzję na niekorzyść Austrii, która nie łoży 89 milionów rozumie się franków) rocznie na szkoły. Szczególnie Galicya jest co do szkół upośledzona w porównaniu z innymi krajami. Liczba gimnazyj jest w Galicyi niedostateczna a co do szkół ludowych w latach ostatnich stało się wprawdzie bardzo wiele z funduszu krajowego i liczba dzieci zwiedzających szkołę bardzo się zwiększyła, ale analfabetów jest wciąż jeszcze ogromne mnóstwo. Szczególnie więc Galicya jest upośledzona, a w samej Galicyi znów ludność ruska jeszcze więcej widzi się upośledzoną. Mowca dowodzi tego szeregiem niespełnionych postulatów i życzeń ruskich, które wszystkie zasługują na szczególniejszą uwagę Rządu. Najszerszej rozwodzi się o braku ruskich seminarjów nauczycielskich, aby nakoniec wzywać Rząd do jak najrychlejszego zadośćuczynienia wyłuszczonego przez siebie życzeniem i żalom narodu ruskiego. —

Pos. Hagenhofer imieniem wszystkich włościan niemieckich, sam nim będąc, żąda stanowczo, aby szkoła ludowa dawała wszelkie rękojmie nauczania i wychowywania dzieci wedle zasad religii katolickiej. Wszystko złe, które jest właściwością dzisiejszej szkoły elementarnej, ztąd płynie, że nauka i nauczyciel religii zajmują w niej stanowisko podrzędne, bez wszelkiego wpływu na treść i metodę wszystkich innych nauk, o wychowaniu zaś w teraźniejszej szkole wcale już mówić nie można, skoro nauczyciel nietylko nie uznaje powagi katechety, lecz nawet często wbrew nauce religii przedmioty swoje wyklada, zamiast żeby ściśle zastosowywał się do niej i żeby w poźyciu prywatnym także uznawał wyższość katechety nad sobą. Co do religijności nauczycieli świeckich, rzeczy dziś bardzo złe się mają; nauczyciele nietylko obojętnością co do religii grzeszą, lecz nawet wręcz wrogo są religii uosobieni. Są między nimi nawet masoni, którzy rozmyślnie krzewią opór przeciw biskupom. Źródłem tego są seminarja nauczycielskie, usunięte z pod nadzoru i wpływu Kościoła. Chłop jest naturą praktyczną, widzi dobrze, co mu szkodzi, a co mu pożyteczne. Odnosi się to również do metody, jak do przedmiotów nauki, których jest dziś wiele niepotrzebnych; bo niechże dziecko chłopieckie będzie uczone i wychowywane w szkole tak, aby do rolnictwa było przydatne. Nadewszystko zaś chłopci żądają, aby szkoła dla ich dzieci była wyznaniowa. (*Huczne brawa z prawicy*).

Pos. Luzzatto przemawia za założeniem w Tryeście uniwersytetu włoskiego.

Na tem przerwano obrady budżetowe, aby na wniosek pos. Lupula, przewodniczącego komisji ekonomicznej, wziąć pod obrady akt generalny brukselskiej konferencji międzynarodowej przeciw niewolnictwu w Afryce.

Pos. Kozłowski imieniem rzeczonyj komisji ustnie zdaje sprawę i wnosi przystąpić do zatwierdzającej ten akt uchwały Izby wyższej.

Izba bez dyskusji przychyliła się do wniosku.

Od Rządu wniesiono projekt nowego kodeksu karnego i projekt zmieniający procedurę karną.

Koniec posiedzenia o godzinie 4. — Następne dziś wieczorem.

Mowa J. E. Ministra obrony krajowej hr. Welsersheimba,

wyłoszona dnia 27 czerwca wśród dyskusji szczegółowej nad etatem swojego wydziału rządowego, brzmi w przekładzie ze stenogramu jak następuje:

(Dokończenie).

A dalej wynurzono życzenie, aby puszczano żołnierzy na urlop w czasie żniw, aby w tymże czasie nie odbywano ćwiczeń wojskowych, aby jaknajwięcej zaprowadzono ułatwień co do odsłużenia powinności wojskowej, i aby baczone na przepisy ustawy co do zwalniania od powinności wojskowej. O tem wszystkiem razem pomówię, bo za wieleby było rozwodzić się o wszystkich szczegółach odnosnych. Otóż w ogólności uznaję obowiązek administracji wojskowej i Ministerstwa obrony krajowej, żeby w tym względzie czyniły, ile tylko można; ale nadmienić muszę, że to, co rzeczywiście uczynić można, ogranicza się u nas na bardzo ciasną miarę. Muszę przypomnieć, że właśnie Austrija jest między wszystkimi mocarstwami militarnymi tem, które pod względem liczby armii stałej, wraz z wszystkimi ćwiczeniami wojskowymi i ze wszystkim, co z niemi się wiąże, a więc pod względem owej średniej liczby wojsk pod cho-

ragwaniami, która decyduje o rzeczy, gdy się wydaje sąd o ciężarze służby wojskowej, z pomiędzy wszystkich państw najwięcej bierze względu na sprawy społeczno-ekonomiczne, że Austrija najskromniejsze ma pod tym względem wymagania w obec swej ludności. Jeśli w tym lub owym wypadku jeszcze coś sobie życzyć pozostaje, trudnoby było uczynić w zupełności zadość wszystkim życzeniom; ale życzenia słuszne i takie, które spełnić można, zawsze są ile możności uwzględniane. Sam niejednokrotnie miałem sposobność uczynić zadość życzeniom takim, gdy z niemi do mnie się zwrócono i gdy mogłem uznać je za słuszne.

Powiem tu szczegółowo słów kilka o ćwiczeniach wojskowych; te bowiem przy innej okazji dały jednemu z posłów dalmackich sposobność stwierdzić pewien wypadek, którego bynajmniej obojętnie przyjąć nie mogę. Chodziło o wypadek śmierci wskutek niepospolitych upałów, panujących tam podczas ćwiczeń wojskowych. Otóż dla obrony krajowej istnieje nawet przepis, że ćwiczenia wojskowe powinny odbywać się ile możności poza czasem żniw. Obecnie zaś przy ogromnym postępie kultury rolnej roboty rolnicza i gospodarstwo całe jest takie, że z wyjątkiem kilku miesięcy zimowych roboty wcale nie ustają i siły robocze w różnych porach również są używane. Wiem też z dorocznych rozpraw budżetowych, jak trudno zastosować się do wszystkich tych okoliczności. Uregulowanie sprawy co do ćwiczeń wojskowych dzieje się w porozumieniu z krajowymi władzami politycznymi, co niewątpliwie daje rękojmię jak największego uwzględnienia okoliczności gospodarskich. Co się tyczy szczegółowo owego wypadku już wspomnianego, nadmienię jeszcze, że przy wielkich upałach, których nie zawsze uniknąć można, bacz się ile możności na ochranianie ludzi; ale mimo to zdarzają się nieraz, co prawda, smutne skutki, które jednak miewają miejsce także poza służbą wojskową. Przełożony, mający obowiązek starać się, aby wszystko było urządzone ku największemu ułatwieniu dla ludzi, znajduje się często w krytycznym położeniu; bo kto z własnego doświadczenia zna rzeczy takie, ten wie, że krytyczne chwile często nagle nastają i że wtedy komendant musi działać na siłę woli u ludzi. Potrzeba tego nie tylko ze względu wojskowego, lecz i ze względu fizycznego, bo tylko siła woli potrafi pokonać trudne sytuacje. Nie wolno więc przypuszczać, że przełożeni postępują sobie w tym względzie po barbarzyńsku; są oni ściśle odpowiedzialni za to, żeby nie zdarzało się coś podobnego; a w wspomnianym także wypadku odpowiedzialność była praktycznie zastosowana.

Przechodzę teraz do innego punktu, do uwzględnienia pomniejszego przemysłu w dostawach dla armii, o czem dziś znowu tu mówiono. Odbyła się już w tej sprawie dokładna ankieta w wys. Izbie, w której stawiono też wnioski odnoszące się do rzeczy, i naturalnie panowie uczestnicy stwierdzili także, że Ministerstwo wojny i Ministerstwo obrony krajowej okazały się uprzejmymi co do wynurzonych w tym względzie życzeń; bo, jak sam często wypowiadałem, administracja wojskowa chce, żeby sprawa dostaw była uregulowana w sposób zgodny z pożytkiem ludu, z dobrobytem ogółu. Dziś mogę oznajmić rzecz pewnie upragnioną, że w obronie krajowej, jakkolwiek pomniejsi przemysłowcy z początku w oddanych im dostawach zwalczać musieli trudności ze względu na konkurencję, najświeższe rezultaty wykazują już postęp i że byłoby mi rzeczą bardzo pożądaną spotykać się z coraz większym postępowaniem, abym mógł uczynić dla pomniejszych przemysłowców tyle, ile tylko okoliczności i wymagania nieodzowne w ogóle pozwolą. (*Huczne brawa*).

A nakoniec przystępuję do wywołów szanownego pana posła Pacaka. Zgadza się najzupełniej na zdanie, że upragniona i niezbędna harmonia między armią a ludnością na wszelki sposób pielęgnowana i potrzymana być powinna. (*Brawo! brawo!*) Z zadowolaniem przyjmuję do wiadomości jego słowa patryotyczne pomysłane, a tylko co do metody tej harmonii wypowiem swoje skromne zdanie. Zdaje mi się, że harmonia byłaby najlepiej pielęgnowana, gdyby z pewnego rozdrażnienia o szczegółoliki nie robiono użytku, by je rozpowszechniać w publiczności, bo tym sposobem wzmoże się tylko rozdrażnienie po obu stronach — a mówię to bez uprzedzenia i wcale nie z stanowiska partyjnego. Szanowny pan poseł przywiódł tu nawet wspaniałą wzór z postępowania Najj. Pana. O tem wypada mi mówić z największą oględnością, ale jedną pozwolę sobie wypowiedzieć uwagę. Czy nie byłoby dobrze zdać uregulowanie tych spraw z całą słuszną ufnością Temu, który wedle ustaw jedynie do tego jest powołany? Powołałbym się na to, co szanowny pan poseł sam przytoczył, na reminiscencje armii austriackiej. Wszakże armia austriacka składa się od wieków z narodowości tego Państwa, a jednak dotychczas w ogólności nie było waśni, ani sporów. Moi panowie! pielęgnowajmy ten stosunek jak dotychczas, a wtedy i od strony armii z pewnością nie wyjdzie przyczyna

— Rzecz prosta: Pan Jarosław miał się dzisiaj oświadczyć, a jutro mieli spektaktorowie obaczyć parę narzeczonych. Ponieważ pan Jarosław umknął z inną, więc spektaktorowie nie będą mieli jutro ani biesiady, ani zapowiedzianego widowiska. Wiadomo, co w takim razie się dzieje. Oszukani spektaktorowie rzucają się na wszystkich, języki miela niestworzone rzeczy, doraźne sądy wydają wyroki, wieszają, ścinają, gilotynują — a jeśli na śmierć zabić nie mogą, to tak błotem obrzuca, że ani nitki suchej nie zostawia!

Uczułam zawrót głowy. Słowa pana Achila były straszne, ale była w nich prawda.

— Od pierwszej chwili poznania, — mówił dalej pan Achil, — byłem zawsze przyjacielem państwa. Nie będę się tem chełpił, com dla państwa zrobił. Gdy towarzystwo jest zamknięte, to każdy nowicjusz, który do niego chce wejść, musi się drogo opłacić. Szturkają go, wypychają, potracają, a w najlepszym razie zupełnie ignorują. Pod tym względem wyświadczyłem państwu pewne usługi. Stała się jak mur, i krzyknąłem: Wara, bo sprawa ze mną! Znajmą i boją się. Pokiereszowałem już ze trzydziestu, a dwóch wyeksperyowałem na drugi świat. Tym sposobem mieliście państwo drogę otwartą i zamkniętą!

Długie tyrady pana Achila wróciły mi przytomność.

— Dla nieznanego dotąd rycerza uciśnionych, ciepł i pozdrowienie! — ozwał się z wymuszonym uśmiechem.

— Dobry humor pani, — odpowiedział pan Achil, — daje mi otuchę, że sprawa dobrze się zakończy. Uwolnisz mi pani od okliwych wynurzeń i przyrzeczeń sentymentalnych, a przyjmiesz pewną rękę człowieka, przed którym wszyscy mają respekt!

— Nie wiem jeszcze do czego pan zmierzasz?

— Zmierzam do tej białej, drobnej raczki, którą teraz ucałować pragnę.

Cofnęłam się z fotelem. Była to dla mnie niespodzianka.

— Byłoby to zbyt wielkie poświęcenie ze strony pana, — odpowiedziałam z gorzkim uśmiechem.

— Raczej byłoby szczęściem dla mnie, do którego od dawna wdycham. A jeśli dzisiaj ośmieliłem się do tego kroku, to tylko w przekonaniu, że pania od wszelkiej kalumnii zastonię!

Łzy zastoniły mi oczy.

— Gdy mię ujrza przy pani, przestana mleć złośliwe języki, w ruch puszczono gilotyny zatrzymają się, a podniesione z kamieniem ręce chwycą prędko za czapki, aby się nam kłaniać.

— Jakże nisko upadłam! — zawołałam z boleścią.

— Upadek jest i to wielki upadek, chociaż bez winy panie. Potrzeba się prędko podnieść, aby ludzie po nas nie przeszli i nie zmierzwiili leżących na ziemi!

(Ciąg dalszy nastąpi).

staré; boć armia jest właśnie wzorem wspólnego pożytku i wspólnego działania wszystkich narodowości w wyższym celu bezpieczeństwa; jest szkołą pielęgnowania ducha prawdziwie państwowego, pielęgnowania wszystkich dobrych przymiotów, zdołań męża i statecznego obywatela. Szanowny pan poseł ma słuszną, przywołując na pamięć zasługi armii w przeszłości. Tak jest, moi panowie, armia austriacka na pobojowiskach Europy broniła egzystencji i niepodległości wszystkich ludów Monarchii (*bravo!*), a wysoce poważany od przyjaciół i wrogów i we wszelkich okolicznościach był jej, jest gwarancją bytu tych ludów. (*Bravo! bravo!*)

Szanowny pan poseł sam zastrzegł się przeciw mniemaniu, jakoby chciał wciągnąć do dyskusji język armii ze stanowiska uprawienia jego w służbie wewnętrznej, a mimo to mówi, że używanie języka niemieckiego powinno być w duchu uwag jego tyle ograniczone, że ja na to z nim zgodzić się nie mogę. Ja muszę bronić swobodnego, nieograniczonego używania tego języka w armii, a to nie ze stanowiska jakiegś uprzywilejowanej narodowości w tej Monarchii, lecz jako wytworzonego historycznie, nieodzownego i za dnym innym niezastąpionego wspólnego języka w obcowaniu wojskowych (*huczne, przeciągle bravo z lewicy*), którego nie wolno osądzać ze stanowiska politycznego, ze stanowiska niezaczeplonej i nienagabywanej równoprawności narodowej, którą szanujemy, lecz ze stanowiska rozumnej konieczności praktycznej; jak i inne języki, n. p. łaciński lekarzowi, teologowi, prawnikowi, angielski handlowi powszechnemu, francuski dyplomacie, służą w praktyce, a jednak żadna n. p. dowódca, choćby największa, nie widzi w tym naruszenia praw swoich. Gdy godny potowania gimnazysta w „gręce“ dostanie niedostatecznie i skutkiem tego traci rok życia, żadna jeszcze narodowość — unas przy najmniej — nie oburzyła się na to. Zdrugiej strony jest to wola Najw. Wodza armii, a więc dla nas ustawa, żeby wszystkie narody znajdowały w armii równe poszanowanie równą uprzejmość; i nie mogą potwierdzić, iżbynie wymagano po przetożonych, aby znali język żołnierzy, iżby w ogólności niadostatecznie język ten znali, iżby go nie używali, gdzie jest na miejscu. Pielęgnuje się także języki narodowe i istnieje w wojskowych zakładach naukowych urzędzenie, że oprócz języka armii trzeba uczyć się także jednego z języków krajowych. Sądzę, moi panowie, że uregulowanie języka w armii nie tylko prawnie jest nietykalne, lecz i w ogóle zasługuje na uznanie, bo dotychczas nie sprawdziło żadnych sporów w armii. Wszakże nie ma prawie kraju w Monarchii, z wyjątkiem niektórych małych prowincji, któryby nie był zamieszkały przez kilka narodowości; tak bywa awet w bardzo wielu powiatach; co więcej, niektórych gminach i mieszkaniach wyłoby poustawić parawany, gdyby chciały poddawać narodowości (*wesołość z lewicy*), a kłoby tam nie chciał znać konieczności jednego wspólnego języka w obcowaniu, ten musiałby zwątpić o możliwości rozsądnej egzystencji Państwa. Chciałem tylko oświadczyć, że nasze stanowisko nie jest jednostronne, lecz jest to stanowisko, które nam wskazuje praktyka. Powtarzam: armia jest szkołą — dla ucieleśnienia dewizy naszego Monarchy ukochanego: *viribus unitis!* Jest palladium wspólnych interesów Monarchii nie tylko swą potęgą broni na zewnątrz, lecz i swoim oddziaływaniem na wewnątrz w duchu jednoczącym, bo tylko w zjednoczeniu zachowany szacunek powszechny i zawarujemy nasze interesa. W tym duchu odwołuję się do was wszystkich nie ze stanowiska uprzedzonego; odwołuję się do was: dajcie Cesarzowi co jest cesarskiego na osłonę i obronę wszystkich jego ludów. (*Huczne bravo!*)

Odnowienie trójprzymierza i podróż cesarza Wilhelma do Anglii.

Wszystkie bez wyjątku dzienniki omawiają dzisiaj wielką doniosłość faktu odnowienia trójprzymierza, a pisma, posiadające stosunki z kołami decydującymi, stwierdzają, że nowy traktat nie różni się w niczem od dawniejszego. Berlińska *Post*, pisząc o tej sprawie, wykrywa zabiegi, jakie czyniła Francja, chcąc odwieść Włochy od ponownego ich przyłączenia się do Austro-Węgier i Niemiec. Wedle *Nat. Ztg.*, zachodzi jeszcze wątpliwość, jak należy rozumieć doniesienie, iż przymierze zostało podpisane na okres sześciolatni. Mianowicie niewiadomo, czy czas ten liczyć się będzie od 28 czerwca b. r. lub też od roku przyszłego, w którym dopiero upływa odnowiony w r. 1887 alians. Dziennik ten mniema, że obecny traktat zawiera wzmocnione rękojmie trwałości przymierza.

Z Berlina zapewnają, że rząd niemiecki oświadczył rządowi włoskiemu, że dołoży wszelkich starań, aby niemieckie zakłady bankowe starały się ile możliwości pomagać Włochom pod względem poprawy położenia ekonomicznego.

W prasie rosyjskiej czuć wielkie niezadowolenie z odnowienia trójprzymierza. *Nowoje Wremia* dowodzi, że fakt ten stawia Rosyję i Francję wobec konieczności zawarcia ze sobą formalnego aliansu.

Obszernie rozpisują się o tym fakcie dzienniki angielskie. *Daily News* uważają za rzecz naturalną, że pierwsze mocarstwo morskie świata bierze istotny udział w utrzymaniu pokoju na morzu Śródziemnym; daleko jednak jeszcze zład do poczwórnego przymierza. — *Standard* mówi, że Francja zaledwie podźwignęła się z klęsk, już okazała zamiar odzyskania straconych krajów. Niemcy miały zatem do wyboru: albo uczynić Francję niezdołną do walki za pomocą nagłej wojny, albo zawrzeć potężną ligę pokojową w celu odparcia wszelkich wrogich zaczepiek. Taki jest początek trójprzymierza. Ze względu na stanowisko Rosyji Austro-Węgry porozumiały się z Niemcami w sposób naturalny. Co się tyczy Włoch, nikt nie groził ich całosci terytorjalnej, ale sprawa Tunisu była na półwyspie przyczyną trosk i kwasów. Mimo to przystąpienie Włoch do trójprzymierza nie zawiera w sobie nic, coby Francję mogło drażnić, bo rzymski gabinet kilkakrotnie oświadczył, że Włochy nigdy nie dadzą się skłonić do kroków zaczepnych przeciwko Francji. Punkt ten prawdopodobnie z jeszcze większym naciskiem zaznaczony został przy odnowieniu aliansu. *Standard* oświadcza dalej, iż może zapewnić, że przy odnawianiu traktatu żadne z trzech mocarstw nie żądało od Anglii ani rady, ani zachęty, i że zmiany w traktacie, jakiegokolwiek byłyby rodzaju, nie zostały jeszcze udzielone do wiadomości angielskiego rządu. Niewątpliwie, gdyby lord Salisbury objawił pod tym względem ciekawość, życzeniu jego stałoby się zadosyć; nie żądał jednak dotychczas żadnych wyjaśnień. *Daily Telegraph* wskazuje na najnowsze oscylacje giełdowe i uważa je za skutek niepełności w wysokiej polityce; ma nadzieję jednak teraz, że na nowo zapanuje ufność powszechna; w tym samym duchu wyraża się także *Daily Chronicle*.

Zdaniem *Polit. Corresp.*, wizycie cesarza niemieckiego w Anglii nie należy przypisywać zbyt niskiego znaczenia. Jest ona niezawodnie wzmocnieniem dobrych stosunków, istniejących między Anglią a Niemcami jako sprzymierzeńcem Austro-Węgier i Włoch, więc silnym członkiem europejskiej ligi pokojowej. O traktatach pomiędzy Anglią a Niemcami, takich, któreby nawzajem obowiązywały, mówić mogą tylko ci, którzy nie znają stosunków. Układów podobnych — pisze *Polit. Corresp.* — nie było wcale, a nawet nie było z żadnej strony usiłowań w kierunku nawiązania takowych. Atoli interesa W. Brytanii są tego rodzaju, że powołują ją niejako na honorowego członka ligi pokojowej. O ile fakt ten niewygodnym być może dla tych, którzy spełnienie życzeń swoich chcieliby widzieć w przewrocie rzeczy, spowodowanym wojną, o tyle pocieszającym i uspokajającym jest on dla tych, którzy w utrzymaniu pokoju, czyli *status quo* widzą konieczną rękojmię dalszego pomyślnego rozwoju dobrobytu ludów. Spotkanie się cesarza niemieckiego z dostojną swą krewną, królową Anglii przyczyni się w każdym razie do zmniejszenia niebezpieczeństwa przewrotu obecnych stosunków politycznych, i dlatego we wszystkich częściach Europy miłujących pokój, powinno być jako radośny wypadek witane.

Z Petersburga.

(Drobne wiadomości).

Najnowsze rozporządzenie rządu rosyjskiego, wedle którego małżeństwo osoby wyznania rzymsko-katolickiego z osobą wyznania prawosławnego może być ogłoszone w samej tylko cerkwi prawosławnej, przyczem strona wyznająca wiarę katolicką potrzebuje tylko przynieść świadectwo władzy policyjnej, iż posiada zdolność prawną do wstąpienia w związek małżeński, otóż rozporządzenie to ma na celu usunięcie wpływu kapłanów katolickich, którzy bardzo często uwagami swemi odwozili katolików od związków małżeńskich z prawosławnymi, w których dzieci zrodzone, bez względu, czy ojciec lub matka są katolikami, muszą być prawosławnymi pod groźbą zesłania rodziców na Sybir.

Tym sposobem rząd rosyjski, prawiący wciąż o tolerancji religijnej, czyni nowy krok na drodze propagandy prawosławia.

Do *Pol. Corr.* piszą, iż nie jest jeszcze rzeczą zupełnie pewną, czy przyjdzie do skutku projekt obchodzenia srebrnego wesela carstwa w Danii. W kołach dworskich twierdzą, że uroczystość ta odbędzie się w Petersburgu. Dalej donoszą do tego organu, że stan zdrowia młodego syna carskiego w księcia Jerzego, który powrócił właśnie do Petersburga jest nadzwyczaj niezadowolający. W książę przepędzi część lata w Finlandy.

Minister sprawiedliwości Mauassein wyjeżdża za granicę. Sprawami ministerstwa zawiadywać będzie senator Riepiński.

Według doniesienia *Petersb. Wiedm.*, zatwierdzony został projekt utworzenia przy

ministra skarbu specjalnej komisji do spraw handlu zbożowego wewnętrznego i zagranicznego.

KRONIKA

Lwów, 2 lipca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej skatuly gminie Zakale, w powiecie nowotarskim, na dokończenie budowy szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JO. Marszałek krajowy**, ks. Eustachy Sanguszko, wczoraj odjechał z Krakowa do Tarnowa.

(S) **Zapomogi.** Komitet opieki nad ks. ks. Unitami Chełmskimi udzielił z dotacji przeznaczonej przez Sejm dla księży unitów Chełmskich, ich wdów i sierót, następujące jednorazowe zapomogi: N. Pocięjowej, wdowie po księdzu we Lwowie, 75 zł.; Dominice Witoszyńskiej, żonie ks. unity chełmskiego we Lwowie, 100 zł.; Witołdowi Szulakiewiczowi we Lwowie 60 zł.; Annie Szulakiewiczównie we Lwowie 50 zł.; Józefie Maleczyńskiej we Lwowie 20 zł.; Filipinie Mosiewiczowej we Lwowie 60 zł.; Annie Krypiakiewiczowej we Lwowie 50 zł.; Emilii Szulakiewiczównie we Lwowie 30 zł.; Julii Maleczyńskiej w Krystynopolu 65 zł.; N. Gruszkiewiczowej w Sobieszczowie 20 zł.; Ewie Szulakiewiczównie w Korczynie 20 zł.; Zofii Maleczyńskiej w Hrebennem 25 zł.; Teofilii Terlikiewiczowej w Kościelnikach 40 zł.; Katarzynie Maleczyńskiej w Sarnach 25 zł.; Eleonorze Starkiewiczowej 20 zł.; Annie Sebowiczowej w Medyce 30 zł.; Anastazyi Maleczyńskiej w Kozłowie 30 zł.

— **Burza**, która wczoraj i nad naszym miastem szalała, srożyła się najbardziej w Dublanach, gdzie spadały najsilniejsze pociąki piorunów. Równocześnie piorun zapalił dwie chaty. W jednej z nich znajdowało się troje dziewcząt. Dwie z nich zabił piorun na miejscu, trzecią ciężko poranił.

— **Układ o nabycie dóbr nadworniańskich** przez Państwo od towarzystwa *Boden-Credit-Anstalt*, jak się dowiadują dzienniki wieleńskie, stał się prawomocnym.

— **Opróżnione miejsca w szkołach kadeckich.** Magistrat miasta Lwowa podaje do wiadomości, że z początkiem roku szkolnego 1891/2 będzie opróżnionych około 970 miejsc w wojskowych szkołach kadeckich, z czego przypada: po 100 miejsc na I roku w szkołach kadetów dla piechoty w Wiedniu, Budapeszcie i Pradze; po 30 do 50 miejsc na I roku w szkołach kadetów dla piechoty w Karlstadzie, Karthausie obok Berna, w Łobzowie koło Krakowa, Hermanstadzie, Tryeście, Liebenau obok Grau, Preszburgu, Innsbrucku i Temeszwarze; 120 miejsc na I roku szkoły kadeckiej dla artylerji; 50 miejsc na I roku szkoły kadeckiej dla pionierów i 50 miejsc na II roku szkoły kadeckiej dla kawalerji.

Oprócz tego wakuje wiele innych posad manipulacyjnych i służ po za granicami kraju, zastrzeżonych dla wysłużonych podoficerów. — Bliższych wiadomości co do warunków ubiegania się o miejsca powyższe pomienione, terminu wnoszenia podań i t. p., mogą powziąć interesowani w IV departamencie magistratu.

— **Ślub.** Dnia 4 lipca b. r. o godzinie 8 rano odbędzie się w kościele św. Anny ślub p. Józefa Sembratowicza, urzędnika kolei Karola Ludwika, kuzyna JE. ks. metropolity, z panną Heleną Łyżnicką.

— **Na poczęcie lwowskiej** nadano w miesiącu kwietniu 1891 r. 259.638 listów prywatnych niepoleconych; 177.077 kart korespondencyjnych; 61.688 posytek pod opaską; 11.861 posytek z próbkami; 290.000 egzemplarzy gazet; 123.789 listów urzędowych; 56.434 listów poleconych; 12.678 przekazów na kwotę 438.193 zł 24 et.; 58.289 posytek wartościowych. Ogółem nadano 1.051.454 posytek.

Nadeszło zaś do Lwowa 347.815 listów prywatnych niepoleconych; 158.410 kart korespondencyjnych; 54.170 posytek pod opaską; 6.140 posytek z próbkami; 111.372 egzemplarzy gazet; 52.730 listów urzędowych; 52.888 listów poleconych; 41.115 przekazów na kwotę 687.657 zł 40 et.; 39.669 posytek wartościowych. Ogółem 864.306 przesyłek.

— **Szpital św. Zofii.** Doroczne walne Zgromadzenie Towarzystwa szpitala dla ubogich dzieci, pod wezwaniem św. Zofii, odbędzie się w dniu 4 b. m. o godzinie 6 po poł., a w razie, gdyby dla braku kompletu w tymże dniu Zgromadzenie do skutku przyjść nie mogło, w dniu 5go b. m. o godzinie 12 w południe, w lokalnościach galic. Kasy oszczędności. Porządek dzienny: 1) Sprawozdanie z czynności Komitetu; 2) udzielenie absolutorium Komitetowi; 3) wnioski członków.

— **Nowe czytelnie ludowe.** Wydział lwowskiego Towarzystwa oświaty ludowej założył w miesiącu czerwcu nowe czytelnie ludowe w następujących miejscowościach: w Iwoniu (pow. krośnieński) pod zarządem p. Karola Filipowicza, dyrektora szkoły, dzień 104;

w Nowemsiolu (pow. żydaczowski) p. Józefa Konefota, właściciela realności, dzień 106; w Bolechowiu (pow. doliński) p. Kajetana Wingo-grodzkiego, naczelnika gminy Wołoska wieś, dzień 107; w Turzopolu (pow. brzozowski) p. Jana Bobrzeckiego, nauczyciela, dzień 106; w Popowcach (pow. zaleszczycki) p. Marcina Godzkiego, nauczyciela, dzień 104. Z dawniej założonych czytelni powiększono biblioteczki w Poddebceach, Rudkach i Zółtańcach.

— **Wycieczkę** na Pasięki, za rogatką Łyczakowską, na prawo, urządził w niedzielę, 5 b. m., Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich „Gwiazda“, na dochód swego funduszu, przy udziale orkiestry wojskowej i z nader urozmaiconym programem. Zaproszenia otrzymać można w biurze Stowarzyszenia, ulica Franciszkańska 1. 7.

— **Wypadek nagłej śmierci.** Wczoraj o godzinie 8 z wieczora przybył do stawu Haszczenka pod l. 6 przy drodze Wuleckiej Jan Sirko, 23-letni słuchacz tutejszej szkoły weterynary, zaledwie jednak, chcąc się wykapać, po pas wstąpił do wody, upadł i na miejscu wyzionął ducha. Przywołani lekarze dr. Rosenbusch i dr. Rosner skonstatowali już tylko śmierć i zgodnie orzekli, że takowa nastąpiła w skutek udaru sercowego. Zwłoki nieszcześliwego odstawił komisariat dzielnicy II do kostnicy szpitala powszechnego.

— **Z obserwatorium** e. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 2-go lipca 1891 roku. godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 1 lipca, do godziny 12 w południe dnia 2 lipca 1891 roku mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z południa, co do siły słaby (1—2), stan nieba zmienny a powietrze wilgotne (74 proc. wilgotności względnej); opad: deszcz, wysokość opadu 29.0 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +24.1°C, najwyższa +33.3°C wczoraj po południu, najniższa +17.4°C w nocy.

Wczoraj po południu padał dwukrotnie deszcz ulewny z gradem. Wczorajem niebo pogodne.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12-tej w południe 762 mm

Prognoza na dobę dnia 3 lipca 1891 r. (od północy do północy) Wiatr będzie co do kierunku zmienny z zachodu, co do siły miernej (2—3), srednia temperatura doby obniży się do +20.0°C, stan nieba będzie zmienny a względna wilgotność powietrza powiększy się do 75 pre.; opad: deszcz chwilowy.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej w Kałuszu z grupy gmin wiejskich, rozpisany został na dzień 4 sierpnia b. r., tudzież wybór uzupełniający jednego członka tej Rady z grupy miast i miasteczek na dzień 6 sierpnia b. r. Wybory te odbędą się w mieście powiatowym, o godzinie 10 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom e. k. starostwo.

— **W Uniwersytecie** Jagiellońskim otrzymał we wtorek w Przemyślu, stopień doktora praw.

— **Zamach samobójczy.** Czytamy w *Gaz. Przemyskiej*: „Syn p. Kostheima, dzierżawcy dóbr Żurawica, elew szkoły kadetów w Łobzowie, porwając w sobotę, dnia 27 b. m., pociągiem rannym z Krakowa do domu rodzicielskiego, strzelił do siebie w samobójczym zamiarze z rewolweru tuż przed stacją Żurawica, gdzie miał wysiąść i pospieszyć pod strzechę rodzinną. Strzał chybił, raniąc tylko ciężko młodzieńca. Rannego odstawiono do szpitala garnizonowego w Przemyślu. Powodem tego rozpaczliwego kroku ma być sprawa honorowa.“

— **Ślub.** We wtorek, w kościele OO. Kapucynów w Krakowie, pobłogosławiony został związek małżeński, pomiędzy panem Karolem Rogawskim, inżynierem w kopalniach nafty w Równem, a panną Felicyą Walterówną, córką Romana i s. p. Maryi z Żuków Skarszewskich. Uroczona weselna odbyła się w hotelu „pod Różą“.

— **Z dalszych zabaw wyścigowych** w Krakowie zapisuje *Czas* piknik, który w Saskim hotelu zgromadził znów we wtorek bardzo liczne i piękne towarzystwo i dobór naszej młodzieży, która ochozo i wesoło tańczyła aż blisko do godziny 6 zrana. Wczoraj o godzinie pół do 3 wyruszył z pod ujeżdżalni przy kościele OO. Kapucynów długi szereg powozów, wioząc wyścigowych gości do Wieliczki. W salinach odbył się znów miły tańce, dlatego powrót nastąpił dopiero wieczorem. Zamknął te uroczystości i zabawy bankiet, którym wczoraj o późnej wieczornej godzinie członkowie starego Resursu i obywatelstwo pragnęło odwzajemnić się hr. Romanowi Potockiemu za trudy i zasługi, podjęte około wyścigów krakowskich.

„Zaznaczyć jeszcze wypada — pisze wspomniany dziennik — że z wieczorów udał się najpiękniej i zostawił wspomnienia najmiłsze bal hr. Romanów Potockich. Starzy ludzie wspomniają, że kiedyś przed rokiem 1830 w tej samej sali, wtedy Knotza, p. Artur Potocki dawał wielki bal, o którym długo i długo mówiono: nie był pewno piękniejszy od te-

go ani liczbą gości, ani doborom ładnych osób, ani umiejętnością zarządzenia, ani wreszcie sztuką uprzejmego i miłego przyjęcia. Pierwszy raz widziano tu nowego ordynata Łanuckiego i jego młodą żonę w roli gospodarzy; miło było przekonać się, że oboje są jakby stworzeni do tego, żeby nasze życie towarzyskie utrzymywali nie tylko na świetnej stopie, ale w tym prawdziwym polozie swobodnym, a wytwornym, który towarzyskiemu życiu nadaje cechę estetyczną i szlachetną.

„Świeża żałoba, która spadła na hrabinę Andrzeję Potocką, sprawiła, że nie mogło być żadnego przyjęcia głośnego pod Baranami. Gościnność domu i jego tradycyjny udział we wszystkim, co należy do życia krajowego i krakowskiego, stwierdziły się wszakże mimo tej przeszkody. Przez wszystkie dni wyścigów były u hr. Andrzeję Potockich prośzone obiady, na których spotykali się goście warszawscy, lwowscy, wiedeńscy, z przyjeżdżającymi ze wsi i z miejscowymi.“

— **Wystawy.** Projektowana w Wiedniu na rok przyszły powszechna wystawa muzyczna i teatralna pomyślnie się zapowiada. W Anglii, Ameryce, Francji i w Niemczech zawiązano już miejscowe komitety dla poparcia wystawy. Prezes berlińskiego komitetu, intendent dworskich teatrów hr. Hochberg, zawiadomili komitet wiedeński o żywym współudziale Niemiec.

W Trewirze burmistrz Nys otworzył dnia 29 z. m. pierwszą niemiecką wystawę róż. Wystawa przedstawia się wspaniale. Nadeszło 1200 gatunków.

— **Ofiara Alp.** Dr. Kolckstein, osobistość znana w berlińskich sferach politycznych, spadł nieszczęśliwie z góry Pilatusa w Szwajcarii. Zwłok nie odnaleziono dotychczas. Dr. K. był przed kilku laty docentem historii w Uniwersytecie w Królewcu.

— **Projekt bulwarów** w Warszawie inżyniera Deversa, jak donosi *Warsz. Dniw.*, opracowywa się w dalszym ciągu. Teraz znów wytrzymał pan D. złożył nowy projekt, gdyż warunki poprzedniego nie zostały przyjęte. Sprawa stoi tak, że spółka francuskich kapitalistów pobuduje na swój koszt bulwar, wybrukuje ulice, przeprowadzi wodociąg, kanalizację, gaz, za co magistrat ma odstąpić spółce wszystkie place, przylegające do bulwarów i na lat 20 uwolni od podatków domy, jakie wystawione będą na tych placach. Po latach 20 ulice wraz z brukami, gazem i t. p. przechodzą na własność miasta, spółce zaś pozostaną nowowzniesione domy, które obciążone zostaną wszelkimi podatkami na równi z innymi domami. Bulwary mają stanąć w ciągu lat 4 i w tymże czasie wszystkie place zabudowane zostaną nowymi domami, w liczbie około 120, co wpłynąć musi na obniżenie ceny lokali w Warszawie.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z Berlina donoszą: Komisje sędziów na wystawie dzieł sztuki ukończyły już swoje czynności, uchwalone zaś nagrody oczekują tylko sankcji cesarskiej. W dziale naszych malarzy ma być 8 medali i kilkanaście *mentions honorables*. Matejko i Siemiradzki o nagrody się nie ubiegają, pierwszy dla tego, iż wystawił prace dawniej wykonane, drugi wprost zastrzegł, iż uczestniczy *hors concours*. Największą nagrodę medal złoty I klasy ma zapewnić Brandt. Między nagrodzonymi medalami złotymi II klasy wymieniają: Ajdukiewicza, Pochwałskiego, Chełmońskiego, Bilińskiego, Malczewskiego.

Ważne odkrycia archiwalne dokonane zostały w archiwum książąt Radziwiłłów, w zamku nieświeskim. Pomiedzy innymi, jak się dowiadujemy, odszukano tam listy słynnego Arciszewskiego do ks. Radziwiłła, zwanego Sierotką. Listy owe dowodzą, że „Sierotka“, widząc w nim zdolności militarne, wysłał go swoim kosztem za granicę dla wyuczenia się „rzemiosła“ wojennego.

Odszukano również listy bohatera Sienkiewiczowskiego „Potopu“, Andrzeja Kmicię. Jest ich podobno kilkanaście.

Prócz tego, odkryta została bardzo ciekawa korespondencja poufnych ks. Radziwiłłów, zamieszkałych w wieku XVII i XVIII w różnych stolicach europejskich. Jest to wyborna, bo przez naczynych świadków pisana kronika wypadków politycznych w różnych krajach w owych czasach, stosunków dworskich, społecznych i t. d. Jak się okazuje, w czasach, kiedy dzienników jeszcze nie było, książęta Radziwiłłowie wysyłali do stolic zagranicznych swoich poufnych, których opłacali sownie, żądając w zamian, by co kilka tygodni umyślnym posłańcem donosili regularnie, co się tam dzieje.

Odkryte owych dokonał p. Walięki, któremu ks. Antoni Radziwiłł przed kilku laty powierzył uporządkowanie owego cennego archiwum.

GOSPODARSTWO I HANDEL

XVI walne zgromadzenie akcyjnych naryuszów kolei Arcyksięcia Albrechta odbyło się onegdaj w Wiedniu pod przewodnictwem prezydenta Rady zawiadowczej ks. Kaliksta Ponińskiego. Zgromadzenie przyjęło bez rozpraw do wiadomości sprawozdanie z czynności Rady zawiadowczej i zamknięcie rachunków z r. 1890 i udzieliło Rady zawiadowczej jednomyślnie absolutorium. W myśl wniosku Rady zawiadowczej uchwalono dalej wypłacić kupony styczniowy i lipcowy roku 1891 w wysokości łącznej 2 zł. w srebrze, a ponieważ kupon styczniowy wypłacono już po 1 zł. w srebrze, przeto kupon lipcowy wypłacony zostanie również po 1 zł. w srebrze. Uchwalono także przyznać Radzie zawiadowczej jako rełutum za marki obecności w r. 1891 kwotę 6000 zł. Do Rady zawiadowczej wybrany został ponownie ks. Kalikst Poniński. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Karol Frohleutner, Ant. Kleiblei, Rud. Zimmermann, Wilhelm Altvater i Ign. Reichart, trzej ostatni jako zastępcy członków.

Targ zbożowy.*)

Dnia 2 lipca 1891.

Lwów, pszenica 9:50 do 10:30, żyto 7:— do 7:50, jęczmień 7:— do 7:30, owies 7:— do 8:—, rzepak 12:— do 13:50, groch — do —, wyka — do —, lnianka — do —, konieczyna czerwona 42:— do 52:—, biała — do —, szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 9:25 do 10:—, żyto 6:50 do 7:20, jęczmień 6:— do 6:75, owies 7:— do 7:35, groch 6:— do 10:—, wyka — do —, rzepak 12:— do 13:—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 41:— do 48:—, biała — do —, szwedzka — do —.

Podwoleczyska, pszenica 8:90 do 9:85, żyto 6:20 do 7:05, jęczmień 5:75 do 6:50, owies 6:40 do 6:75, groch 6:— do 10:50, wyka — do —, rzepak 12:— do 13:—, lnianka — do —, konieczyna czerwona 41:— do 47:—, biała — do —, szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 9:50 do 10:50, żyto 7:— do 7:65, jęczmień 6:25 do 7:25, owies 7:50 do 8:—, groch 6:30 do 9:75, wyka — do —, rzepak 12:25 do 13:60, lnianka — do —, konieczyna czerwona 42:— do 52:—, biała — do —, szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel — do — zł. za 56 kilo,

loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 litr. pr,

loco Lwów 18:— do 19:50 zł.

Usposobienie spokojne, w handlu nie ma żadnej inicjatywy do transakcji.

*) Przedruk wzbroniony.

Lwowska Izba handlowa i przemysłowa wystosowała na wniosek r. p. Maurycego Jonasza, pismo do komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego, w którym podnosząc doniosłość międzynarodowych targów zbożowych, tak dla producentów, jako też kupców, ponownie urządzenie targu zbożowego we Lwowie porusza.

Targi te odbywały się we Lwowie nieprzerwanie przez 10 lat aż do r. 1888 i jakkolwiek nie miały tego znaczenia, jak targi w Wiedniu lub Peszcie, zawsze jednak zbliżały producentów do kupców, sprowadzały choć garstkę kupców zagranicznych i przynosiły pod względem handlu, jak też dla stolicy pewne korzyści.

Z niewiadomych bliżej Izbie przyczyn, zaniechano w latach 1889 i 1890 urządzenia dalszych targów we Lwowie.

Ponieważ kosztta urządzenia targu bardzo są skromne, a zaliczane zazwyczaj przez Radę miejską, pokrywane były w zupełności dochodami z targu, przeto nie ma żadnej słusznej racji, dla którejby urządzenie międzynarodowych targów we Lwowie wobec niezaprzeczonych zresztą korzyści dla producentów i kupców w zupełności zaniechać miano.

Izba podając tę sprawę pod rozważę komitetu Towarzystwa gospodarskiego, proponuje jako termin odbycia tegorocznego targu zbożowego we Lwowie 21go i 22go września, gdyż w tym czasie rezultat tegorocznych zbiorów już dostatecznie będzie znany i tworzyć może pewną podstawę do transakcji.

Na delegatów Izby do międzynarodowej komisji targu zbożowego w Wiedniu wysłano pp. Salomona Bubera i Maurycego Jonasza, — do komercyjnej Rady muzeum handlowego w Wiedniu r. p. dr. Kolischera, — do komisji dla losowania premii z fundacji Wincentego Łodzkiego Ponińskiego r. p. Andrzeja Gołąba.

Zaopiniowano także na wniosek sekcji handlowej wedle referatu r. p. Sokala rządowy

projekt do ustawy o sprzedaży papierów wartościowych na raty.

Zgadając się w całości z projektem, uważała sekcya za nieodzowne, celem uchronienia publiczności przed wyzyskiwaniem ze strony sprzedających, proponować zmianę §. 3 projektu, mianowicie w tym kierunku, aby

a) sprzedaż papierów wartościowych na raty zawisła była od poprzedniego uzyskania koncesyi;

b) aby podstawę ceny papieru wartościowego przy sprzedaży na raty tworzył kurs giełdowy wraz z maksimum zysku, w którym zawarte być mają odsetki, należytość stemplowa i inne wydatki manipulacyjne.

Prezydent *Kiselka m. p.* Sekretarz *M. Bodyński m. p. ces. radca.*

Zarząd główny kraj. Tow. kupców i przemysłowców odbędzie dnia 3 lipca b. r. o godzinie 8 wieczór, we własnym lokalu, posiedzenie z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia; 2) ułożenie programu wycieczki do Pragi; 3) przyjęcie i zatwierdzenie godła dla Towarzystwa; 4) sprawozdanie z czynności sekcji handlowej; 5) sprawozdanie z czynności sekcji przemysłowej; 6) wnioski członków.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 13 do 20 czerwca 1891 r. bez opłaty akcyjowej. Pszenica 9:70 do 10:15, żyto 7:10 do 7:40, jęczmień browarny 6:— do 6:50, pastewny 5:— do 5:50, owies 7:10 do 7:55, hreczka 7:80 do 8:—, kukurudza zeszłoroczna 6:— do 6:50, nowa — do —, groch do gotowania 6:50 do 7:50, pastewny 5:— do 6:—, fasola — do —, bobik 6:— do 6:30, wyka 5:— do 5:50, konieczyna — do —, konieczyna szwedzka — do —, anyz rossyjski — do —, anyz płaski — do —, kminek — do —, rzepak zimowy 12:75 do 14:—, nasiesień — do —, rzepak letni — do —, lnianka — do —, nasienie lniane — do —, chmiel — do —, nafta zwykła 14:25 do 15:25, salonowa 16:50 do 17:50, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 53:85 do 54:10.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj w południe na prywatnem posłuchaniu wspólnego Ministra skarbu Kollaya.

Najj. Pani zabawi w Gastein mniej więcej do 20 b. m., poczem uda się na dłuższy letni pobyt do Ischl. Podczas pobytu Jej Ces. Mości w Gastein przybędą tam Najd. Arcyksięstwo Franciszek Salwator i Marya Walerya.

Przedłożony na wtorkowym posiedzeniu Izby dep. projekt nowego kodeksu karnego uwzględnia w jak najszerszych rozmiarach uchwały powzięte na zeszłorocznej sesji przez komisję dla kodeksu karnego.

Komisja budżetowa Izby panów rozpoczęła przedwczoraj narady nad temi częściami preliminarza, które już załatwiła Izba deputowanych.

Agencya wrocławska złagodziła warunki, pod którymi wolno zatrudnić robotników i robotnicze z Królestwa Polskiego, gdyż dotychczasowe przepisy nadzwyczaj utrudniały pracodawcom zatrudnianie tych robotników w rolnictwie i przemyśle.

Na powitanie cesarza Wilhelma i jego małżonki, uda się w sobotę ks. Walii do przystani Wiktoria, poczem towarzyszyć im będzie w drodze do Windsoru. *Morning Post* wita w uroczystym tonie cesarza Wilhelma, który po raz trzeci od wstąpienia na tron odwiedza ziemię angielską.

Nordd. All. Ztg. występując w obronie przyjętego w zasadzie przez Radę związkową projektu urządzenia wielkiej loteryi na cele antiniewolnicze, zapewnia, że dochód z loteryi użytym będzie wyłącznie na idealne cele kolonizacji, nie zaś na rozprzestrzenianie materialne granic akcyi kolonizacyjnej. Głównie chodzi o sprawienie parowca dla żeglugi na jeziorze Wiktoria Nyanza, wedle projektu Wissmana, i o tworzenie osad dla wyzwolonych niewolników. Do rady nadzorczej loteryi należą: książę Wied, radca górniczy Busse, hr. Brühl i kilka innych równie wybitnych osobistości, dających wszelką rękopię.

Między wychodźcami, przybyłymi do Berlina z Rossyi, a zwłaszcza między przybyszami z gubernij Królestwa Polskiego, wy-

buchła ospa. Zarządzono wszelkie środki, mogące powstrzymać szerzenie się zarazy, która nie przybrała jednak groźnego charakteru. Dotychczas nie było wypadków śmierci.

Dziesięć tysięcy robotników fabrycznych podpisało w Szpandawie petycję do ministra wojny, upraszając o wybudowanie fiskalnych mieszkań dla robotników.

Wniosek rządu bawarskiego o zezwolenie na powrót OO. Redemptorystów przyjdzie jak donoszą *Neuste Münch. Nachr.*, zaraz po feryach pod obrady Rady związkowej.

Wedle relacji z Konstantynopola, Wys. Porta znajduje się w nader trudnem położeniu, z powodu braku okrętów, któreby mogły przewieźć wojsko, potrzebne do stłumienia rokoszu w Yemen. Brak gotówki w skarbie państwa uniemożliwia najęcie statków prywatnych.

Powstańcy w Yemenie tymczasem coraz groźniejsze zajmują stanowisko. Znowu nadeszły wiadomości o ich zwycięztwie nad wojskiem otomańskim.

W liście biskupa Fava z Grenobli, katolickiej partii we Francji, oświadcza do stojnik Kościoła:

Ażebyśmy nie byli pomówieni o zmo- wy przeciw instytucjom republikańskim, oświadczyamy publicznie i uroczyście w imieniu własnem i naszych współpracowników, że przyjmujemy ten system rządu, pod którym Francya obecnie się znajduje, mianowicie republikę. Pragniemy, ażeby głową państwa był katolik, gdyż to jest u nas prawem krajowem. Chcemy rządu, któregoby ustawy były przeniknione duchem zasad katolickich i t. d.

Oświadczenie to przedrukowały *Univers* i *Monde* bez żadnego komentarza, natomiast organ hrabiego Paryża, *Soleil*, polemizuje i oświadcza, że republice nie można przepisywać katolickiej głowy (prezydenta) państwa. Takie bowiem ustawy są tylko w monarchiach. Prawo przepisywało, że królem Francji może być tylko katolik, jak w Anglii protestant. Dotychczasowi prezydenci republiki, Thiers, Mac Mahon, Grévy, Carnot, byli wprawdzie pochodzeniem i przez wychowanie wyznania katolickiego, ale skoroby się Izbom podobało kiedy postawić na czele państwa protestanta, to któżby temu mógł przeszkodzić. Coby powiedział ks. biskup Fava, gdyby p. Freycinet, protestant, został następcą p. Carnota?

Temps, omawiając powtórnie sprawę trójprzymierza, twierdzi ponownie, że Włochy nie mają w tem przymierzu żadnej korzyści. Dalej oświadcza *Temps*: Bezwarunkowo pokojowa polityka francuska patrzeć może bez najmniejszego podrażnienia na nowe grupowanie się potęg, i skonałować tylko z prawdziwem ubolewaniem o błąd polityczny, do którego rząd włoski naród swój popycha.

W dziennikach belgijskich powitano licznymi komentarzami artykuł *Etoile Belge*, który wzywa lewicę do zmo- wy parlamentarnej w razie, gdyby rząd i większość nie dotrzymały przyrzeczenia co do rewizyi konstytucyi, i nie załatwiły jej w bieżącej jeszcze sesji.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wels, 2 lipca. Najjaśniejszy Pan przybył wczoraj wieczorem o godzinie pół do dziewiątej i powitany został przez Najdostojniejszego Arcyks. Franciszka Salvatora i Najdost. Arcyksiężnę Waleryę jak najserdeczniej. Pod odbyciu przeglądu obecnego na dworcu korpusu milicyi, przejechał Najjaśniejszy Pan przez ustrojone sztandarami miasto do Lichtenegg.

Wiedeń, 2 lipca. W dalszym ciągu wczorajszej rozprawy budżetowej przy tytule: „Szkoły wyższe,“ żądał dep. Blazek urządzenia zakładu higienicznego przy uniwersytecie w Pradze.

Dep. Wildauer przemawiał za lepszą dotacją dla bibliotek uniwersyteckich i życzył sobie podniesienia biblioteki uniwersyteckiej w Wiedniu do rzędu bibliotek państwowych. Dep. Schlesinger popierał żądanie pomnożenia liczby urzędników przy bibliotece uniwersyteckiej w Wiedniu, ponieważ urzędnicy dzisiejsi są przeciążeni pracą. Dep. Widersperg był za zaprowadzeniem nowych medycznych studyów, i za zmianą studyów teologicznych. Mowca zaproponował

zwinięcie ostatniego roku szkolnego w gimnazjum, a utworzenie natomiast kursu przygotowawczego w uniwersytecie.

Na tem zamknięto rozprawę.

Generalny mowca za rubryką budżetową dep. Straszewski dziękował Ministrowi za energiczne odparcie zarzutów Pernerstorfera, przeciw władzom akademickim w Krakowie i we Lwowie. Wywody Pernerstorfera były nieprawdziwe i niesłuszne. Mowca zwrócił się dalej przeciw atakom Pernerstorfera na kongregacje Maryjańskie, które nie są bynajmniej tajnymi stowarzyszeniami. Polacy przywiązani do katolicyzmu, widzą chętnie, że przez te stowarzyszenia krzewią się uczucia religijne wśród młodzieży.

Referent Beer dziękował za poruszone w toku dyskusji myśli i oświadczył, że zgadza się na założenie centralnego zakładu higienicznego.

Tytuły „Szkoły wyższe“ i „Biblioteki“ przyjęto.

Dep. Slama żalił się na macoszne traktowanie Słowian szląskich i żądał upaństwowienia czeskich gimnazjów prywatnych w Opawie.

Minister oświaty wskazał, że Rząd niejednokrotnie okazywał przychylnie stanowisko wobec „Macierzy“ szląskiej. Minister odpiera przesadne wywody mowcy poprzedniego, oświadczając natomiast, że z wywodami deputowanego Massaryka po większej części się zgadza, w szczególności, o ile były skierowane przeciw przeciążeniu studiów gimnazyalnych balastem gramatycznym. Natomiast nie przestaje Minister na rozszerzenie nauk fizycznych w szkołach średnich, ani na obowiązkową naukę rysunków. Żądanie wytkniętego politycznego kierunku w szkolnictwie natrafiać musi w Austrii na największe trudności. Gdyby wszystkie narodowości stawały tak daleko sięgające wymagania, jak Czesi, wtedy jeden minister oświaty nie wystarczyłby dla Austrii. Czeska wystawa wykazuje zresztą niezwykle postępy szkolnictwa czeskiego w ostatnich latach piętnastu, dlatego też wywody mowców czeskich nie są zupełnie słuszne.

Generalny mowca przeciw rubryce, deputowany Hoffman, wyraża różne życzenia w kierunku nauki gimnastyki i wnosi o urządzenie trzeciego gimnazjum w Gradcu, zastrzegając się przeciw urzędzeniu słowiańskiego gimnazjum w Opawie, aby nie było siedliskiem agitacji narodowościowych.

Generalny mowca za rubryką, deputowany Stürgkh, oświadcza, że jednostronnie pojęte przeciężenie uczniów wywołało walkę przeciw klasycezmowi, na którą mowca zgodzić się nie może. Mowca gani przewagę filologicznych względów przy nauce języków nowożytnych, i oświadcza się za podzieleniem szkół średnich na dwie kategorie: niższych i wyższych. Mowca uważa skargi na przeciążenie uczniów jako nieuzasadnione. Przemawia dalej na korzyść suplentów, i żąda wprowadzenia normalnego wynagrodzenia za substytucję.

Tytuł 16 przyjęto, a wniesione rezolucje przekazano komisji budżetowej. — Następne posiedzenie dzisiaj.

Wiedeń, 2 lipca. Rumuński następcę tronu, jadący do Sigmaringen, stanął tu wczoraj o godzinie 7ej wieczorem i bawi do dnia dzisiejszego.

Wiedeń, 2 lipca. Na wczorajszy wieczór do burmistrza Wiednia, dany w salach recepcyjnych ratusza, na cześć członków kongresu pocztowego, przybyli także pp. Ministrowie hr. Taaffe, Prażak, Zaleski, Bacquehem, Falkenhayn, Schönborn, i Steinbach; wiceprezydent Izby deputowanych Chlumecky, Kathrein, Plener, Schönburg, Czeditz i Obentraut; wyżsi urzędnicy i członkowie rady miejskiej. Przygrywała kapela wojskowa, a cała uczta miała charakter szczerej swobody. Na dziś za-

proszeni zostali członkowie kongresu przez Ministra handlu na wieczór do kursału w parku miejskim.

Wiedeń, 2 lipca. Komisja ekonomiczna obradowała nad projektem ustawy w przedmiocie Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju. Mowcy oświadczyli się po większej części za przedłożeniem; kilku proponowało powołać także Węgry do sanacji stosunków Towarzystwa i żądało rychłego porozumienia się zupełnego pomiędzy rządem węgierskim a Towarzystwem. Po przemowie Ministra handlu, który wyjaśnił szczegółowe postanowienia umowy z Towarzystwem zawartej i przystąpił do wniosku Neubera, że zwrot zaliczki ma nastąpić po wygaśnięciu umowy w pewnych oznaczonych ratach, uchwaliła komisja przejść do rozprawy szczegółowej, w której pierwszych 11 paragrafów umowy przyjęto.

Wiedeń, 2 lipca. Komisja kolejowa zatwierdziła na wczorajszym wieczornym posiedzeniu, po krótkiej rozprawie, przedłożenie w sprawie upaństwowienia kolei Albrechta. Referentem wybrano dr. Bilińskiego.

Wiedeń, 2 lipca. (Tel. prywatny.) Z powodu nagłego podskoczenia cen bydła rzeźnego na wtorkowym targu, rzeźnicy podnieśli od wczoraj cenę mięsa o 5 ct. na kilogramie.

Wiedeń, 2 lipca. (Tel. prywatny.) W sprawie budowy kolei lokalnych wschodnio galicyjskich obiega jako autentyczna wiadomość, że także linia z Ostrowa w pobliżu Tarnopola do Halicza objęta jest planem rządowym; linia ta nie ma jednak dotyczyć bezpośrednio Brzeżan, ponieważ ma iść przez Kozowę. Atoli zarówno co do sieci, którą ma wybudować konsorejum z hr. Baworowskim na czele, jak również co do linii przez Państwo budować się mających, nie można przed jesienią spodziewać się ostatecznych decyzji.

Grac, 2 lipca. (Telegr. prywatny.) Hrabia Hartenau spisał dziś swój testament. Powołano do niego dr. Hoffera z Wiednia.

Grac, 2 lipca. (Telegr. prywatny.) Lekarze nie są zgodni co do choroby hr. Hartenaua. Gdy przywołani z Wiednia profesorowie uniwersytetu Rembold i Börner są pewni, że pacjent wyzdrowieje, chociaż dopiero po tygodniach a może nawet miesiącach, dwaj inni specjaliści są zdania, że jeżeli niepowiedzie się usunąć rychło wrzodów jelitowych wytworzy się rak, który musi śmierć sprowadzić.

Peszt, 2 lipca. Obiega wieść pewna, że niemiecki sekretarz stanu Stephan wszedł w rokowania z ministrami handlu Barosem i mgr. Bacquehemem w sprawie zaprowadzenia jednolitej taryfy telegraficznej także w międzynarodowym ruchu pomiędzy Austro-Węgrami a Niemcami, mianowicie w sprawie usunięcia taksy zasadniczej a podwyższenia należności od słowa na 3 ct z zachowaniem minimum 30 ct., t. j. że najmniejsza depesza telegraficzna 10 słów zawierać musi.

Peszt, 2 lipca. (Tel. prywatny.) W stanie zdrowia kardynała Haynalda nastąpiło niejaki polepszenie.

Peszt, 2 lipca. (Telegram prywatny.) Pester Lloyd donosi, że ks. Ferdynand Bułgarski, podczas ostatniego pobytu w Wiedniu, złożył wizytę p. Ministrowi, hr. Kalnokyemu, i konferował z nim czas dłuższy.

Tryest, 2 lipca. Wejście Tryestu do austro-węgierskiego terytorium celnego, odbyło się wczoraj bez przeszkody. Zewnętrzna fizjonomia miasta ma cechę powszednią. Oclanie dodatkowe poprzednio nagromadzonych towarów odbywa się bez trudności a usposobienie ludności zupełnie spokojne.

Berlin, 2 lipca. Reichsanzeiger ogłasza nominację Puttkammera naczelnym prezydentem Pomorza w miejsce Behra, który otrzymał godność rzeczy-

wistego tajnego radcy i tytuł excelencyi.

Berlin, 2 lipca. Reichsanzeiger ogłasza reskrypt ministra oświaty do naczelnych prezydentów w sprawie uregulowania płac nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych.

Berlin, 2go lipca. (Tel. prywatny.) Dzienniki tutejsze ogłaszają treść rozmowy, jaką miał korespondent paryski Timesa z ambasadorem niemieckim hr. Münsterem. Ambasador miał powiedzieć, iż już zmarły cesarz Wilhelm myślał o zastąpieniu ks. Bismarcka generałem Caprivim. Na rok przed zgonem cesarz Wilhelm odezwał się w obecności hr. Münstera, że ks. Bismarck staje się coraz bardziej upartym, a wada ta jest źródłem wielu nieprzyjemności. Gdyby tak miało trwać dalej, byłby cesarz zmuszony pożegnać się ze swym kanclerzem; wybór następcy nie sprawiłby wiele kłopotu, a ma na myśli w pierwszym rzędzie gen. Caprivi'ego. Opowiadał dalej hr. Münster, że cesarz Wilhelm z trudnością dał się nakłonić do podpisania nominacji hr. Herberta Bismarcka na sekretarza stanu w ministerstwie spraw zagranicznych, nazywając o twarcie tę nominację aktem jaskrawego nepotyzmu. Dzienniki oczekują wyjaśnienia, o ile te słowa hr. Münstera są autentyczne.

Bukareszt, 2 lipca. Król i królowa wyjechali na letni pobyt do Sinaia.

Belgrad, 2 lipca. (Tel. prywatny.) Biskup Strossmayer wystosował listy do Risticza i do ministra oświaty w sprawie uregulowania stosunków katolickiego kościoła w Serbii.

Belgrad, 2 lipca. Podróż króla Aleksandra do Rosyi, mianowicie do Jałty, wyznaczono na połowę lipca. Król uda się w podróż na osobnym statku „Gałacz“ z Belgradu do Suliny.

Paryż, 2 lipca. W kołach kompetentnych zaprzeczają w zupełności doniesieniu Standarda, jakoby Francuzi obsadzili prowincję Luang-Pabang w Syamie.

Paryż, 2 lipca. W skutek zatargu z robotnikami, zamknęli przemysłowcy, wyrabiający rogówki, warsztaty. Tysiąc robotników jest bez zajęcia.

Madryt, 2 lipca. W senacie minister skarbu wystąpił energicznie przeciw rozsiewaniu za granicą pesymistycznych wiadomości o Banku hiszpańskim, i zapewnił, że wierzycielom państwa nie zagraża żadne niebezpieczeństwo.

Crefeld, 2 lipca. Orkan zerwał budynek halli głównej i pawilony poboczne na placu, przeznaczonym na uroczysty zjazd reńskiego związku strzelców. W okolicy Düsseldorfu pomiędzy Süchteln, Viersen i Dülken, orkan zwałił około 50 domów. Wiele osób zabitych.

Londyn, 2 lipca. (Tel. prywatny.) Otrzymało tu z Konstantynopola niepotwierdzoną autentycznie wiadomość, iż W. Porta zadekretuje w najbliższym czasie połączenie Wschodniej Rumelii z Bułgarią i uzna ks. Ferdynanda za prawowitego władcę. Rokowania w tej mierze są już na ukończeniu.

Londyn, 2 lipca. W Folkestone przyszło do starcia policyi z żołnierzami, którzy chcieli odbić z rąk policyantów pewną kobietę, przyaresztowaną za pijaństwo. Policya, której siły były słabokowo za słabe zawezwała wojsko z Shorncliffe. Nastąpiły liczne aresztowania.

Dublin, 2 lipca. Bezrobocie przybiera coraz większe rozmiary. Służba kolejowa także przyłącza się do tego ruchu. Piekarnie musiano po większej części pozamykać, a to z powodu braku mąki. Pracodawcy oświadczają, że nie mogą zgodzić się na warunki stawiane przez robotników.

Amsterdam, 2 lipca. Cesarstwo niemieckie przybyli tu wczoraj w południe. Po przywitaniu przez królową

i królową-regentkę udali się do pałacu królewskiego, gdzie za pojawieniem się cesarstwa na balkonie tłumy ludności witały ich gorąco.

Amsterdam, 2 lipca. Podczas przybycia cesarstwa niemieckich pospieszyła królowa regentka, a za nią królowa na powitanie przybyłych Cesarz Wilhelm uściśnął dłoń królowej regentki i ucałował rękę królowej. Monarchinie uściśnęły się i ucałowały. Kapela wojskowa zaintonowała hymn Heil dir im Siegeskranz tudzież pieśń Wilhelma. Monarchowie udali się powozami do pałacu witani po drodze przez tłumy ludności entuzjastycznie.

Amsterdam, 2 lipca. Cesarz z małżonką w towarzystwie królowej regentki zwiedził wczoraj po południu muzeum państwa. Następnie mimo deszczu ulewnego odbył przejażdżkę po mieście, wszędzie entuzjastycznie witany.

Amsterdam, 2 lipca. Podczas obiadu galowego w zamku królewskim, wzniosła królowa regentka toast na cześć cesarza i cesarzowej Niemiec. Cesarz dziękując wznosił toast na cześć obu królowych i narodu holenderskiego. Pomiędzy zaproszonymi znajdował się także poseł francuski. Podczas kapstrzyku obecni byli na balkonie zamku cesarz z cesarżową i księżę Wied z małżonką. Gdy kapela zagrała narodowy hymn pruski, skłonił się cesarz na balkonie obu królowym i powitał niezmiernie rzesze ludu.

Konstantynopol, 2 lipca. Oficjalny Tarik, donosząc o dalszych rozmowieniach ze strony Grecyi pancerników, pisze, iż tego rodzaju nadzwyczajne wydatki zwykły wyczerpywać zasoby finansowe znaczniejszych nawet państw niż Grecyi. Grecy mężowie stanu powinni to zrozumieć, że każde powiększenie sił zbrojnych może tylko przyczynić się do pogorszenia stanu finansowego Grecyi, który to stan i bez tego nie jest pomyślny. Grecya powinna trzymać się zdala od wszelkich ruchów, jakie mogą być wzniecone w Europie i zajmować się wyłącznie wewnętrznymi sprawami.

Ambasador angielski wyjechał wczoraj za dwumiesięcznym urlopem.

Nowy Jork, 2 lipca. Księżę grecki Jerzy przybył tutaj, powitany przez reprezentantów Grecyi i Rosyi. Księżę uda się w sobotę w dalszą podróż.

Washington, 2 lipca. Proklamacja Harrisona przyznaje obywatelom i poddanym Belgii, Francyi, Anglii i Szwajcaryi opiekę praw autorskich w Stanach, do unii należących.

Buenos-Ayres, 2 lipca. W St. Santiago i Delestra przywrócono legalne władze. Ogólne położenie jest pokojowe.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2go lipca 1891. godzina 10 minut 35. Akcje kredytowe 295.37, Anglo-austriackie 158.—, Unionbank 237.50 Kolej Karola Ludwika —.—, Południowa 106.25. Renta papierowa —.—, 5-pr. galic. hipoteczne obligacje Banku dla krajów koronnych 211.50. listy zastawne —.—, galic. obligacje indemnizacyjne —.—, do —.—, 4 1/2 proc. listy zastawne banku krajowego 99.—, 4 1/2-pr. pożyczka krajowa z roku 1883 —.—, Napoleondor —.—, Rubel papierowy —.—, 4-pr. węgierska renta złota 105.20, za 100 marek 57.50. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 1go lipca 1891 r. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogramów —.— do —.— zł., żyto —.— do —.— zł., jęczmień —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł., owies —.— do —.— zł., okowita per 10.000 litr procent 19.37 do 19.62 zł. Szczecin: Pszenica —.— do —.— zł., rzepak —.— do —.— zł., spirytus —.— do —.— zł., kukurudza —.— do —.— zł. Kolonia —.— do —.— zł., rzepak —.— do —.— zł. za 100 kilogramów jesień. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8.94 do 8.96 zł.

Die Arendirungs-Verhandlung wird abgehalten — Rozprawa w sprawie dzierżawy odbędzie się				Vadium für den Artikel			
am dnia	in der Station und im Amte w stacyi i urzędzie	für die Arendirungs-Station dla stacyi dzierżawnej	mit dem dermaligen Concurrenz-Orten i z obecnymi miejscami konkurencyjnymi	für nachstehende Militär-Verpflegs-Erfordernisse na następne wojskowe potrzeby zaopatrzenia			
				monatlich		miesięcznie	
		auf die Zeit na czas		im Sommer w lecie	im Winter w zimie	im Sommer w lecie	im Winter w zimie
		vom od		bis do		hartes Brennholz twar. drzewo na opał	Steinkohle Węgiel kamienny
				Kubikmtr. a 423 kg. m. kub. a 423 kg.		Meterzentner cetnar metryczny	
						harter Holz twarde drzewo	Steinkohle węgiel kamienny
						Gulden Złoty reński	
24 Juli — lipca 1891	Im Amtslöcale der k. u. k. Intendantz des 10 Corps in Przemysl w urzędzie c. i. k. Intendantcy 10 korpusu w Przemyslu	Przemysl		1 Oktober dzienika 2891.	30 September wrzesnia 1892.	für garnisonirende Truppen, Anstalten, Isolirte und Landwehr-Körper dla garnizonującego wojska, wojskowych zakładów izolowanych osób i obrony krajowej.	
		Sambor				30	120
		Stryj				20	80
		Drohobycz				3	9
		Zurawica (Werk XII. u. Berakenkas)				15	55
		Jaroslau	Pawłosiów Szowsko Koniaczów Sobiecín Suruchów Munina Kruczel Wierzbna Tywonia Tuczepy			180	700
		Przeworsk				5	25
		Łañcut	Głuchów Krzemienica			20	150
		Żołyńia				5	25
		Żuków				10	50
		Radymno				25	110
		Krakowiec	Gnojnica			5	25
		Sądowa Wisznia				5	25
		Hruszów				10	55
		Jaworow	Szkło			9	28
		Gródek	Ottenhaus Weisenb.			20	100
		Rzeszów				95	265
		Sanok				15	70
		Dębica				10	50
		Głógów				5	20
		Kolbuszowa				5	20
		Trzęsówka				5	20
		Sędziszów				5	20
		Ropczyce				5	20

A n m e r k u n g .
U w a g a

Ausser dem nebenausgewiesenen Erfordernisse ist der Arendator um die vereinbarten Preise abzugeben verpflichtet u. zw.

a) einen etwa eintretenden Mehrbedarf bis zu 25 prc. des für garnisonirende Truppen Heeres-Anstalten. Isolirte und Landwehrkörper beziferten Erfordernisses;

b) das Erforderniss für die zur Waffentübung einrückenden Urlauber, Reserve-, Ersatz-Reserve- und Landwehrmänner;

c) die im Laufe der Arendirungsperiode, eventuell bewilligt werdenden Zuschüsse zum normalen Kasern-Heiz- und Koch-Service.

Oprócz obok wykazanych potrzeb obowiązany jest dzierżawca oddać po umówionych cenach a mianowicie:

a) większą ilość mogącą w danym razie wypaść aż do 25 prc. potrzeby obliczonej dla garnizonującego wojska, zakładów wojskowych, izolowanych osób i obrony krajowej;

b) potrzeby dla urlopników, rezerwistów, i obrony krajowej, przychodzących do ćwiczeń wojskowych;

c) ewentualnie dozwolone dodatki w przeciągu peryodu dzierżawy do normalnego serwisu dla kasarn, opałowego i do gotowania.

Besondere Bestimmungen.

1. Zur Verhandlung werden nur schriftliche Anbote (Offerte) angenommen. Jeder der Verhandlungs-Commission nicht hinlänglich bekante Unternehme hat über seine Vermögens zur Uibernahme des von ihm angestrebten Arendirungs-Geschäftes ein nicht über zwei Monate altes Soliditäts- und Leistungsfähigkeits-Zeugnis beizubringen.

Zur Ausstellung solcher Zeugnisse sind rücksichtlich aller im Handels Register protokollierten Firmen die Handels- u. Gewerbekammern, in deren Bezirke die Firmen ihre Niederlassung haben, berufen. — Für Geschäfts Leute, die keine protokollierte Firma führen, fertigen die nach dem Wohnorte zuständigen politischen Behörden erster Instanz die Zeugnisse aus.

Behufs Erlangung des Soliditäts- u. Leistungs-Fähigkeits-Zeugnisses haben die Partheien bei ihrer Handels- u. Gewerbekammer beziehungsweise bei der zuständigen politischen Behörde unter Anschluss einer 50 kr. Stempelmarke ein Gesuch einzubringen, in welchem der Zweck, für welchen das Zeugnis benöthigt wird, durch genaue und detaillirte Anführung des angestrebten Arendirungs-Geschäftes anzugeben ist.

Im Gesuche ist auch der Tag der Verhandlung anzugeben, und es ist weiters die Bitte zu stellen, dass das erbetene Zeugnis an jene Behörde, bez. Anstalt eingesendet werde, in deren Amtslöcale laut obiger Tabelle die Verhandlung abgehalten wird.

Ueber solch' ein Gesuch wird dem Bittsteller von der Handels- und Gewerbekammer, beziehungsweise von der politischen Behörde, ein Bescheid ausgestellt, der dahin lauet, dass das angesuchte Soliditäts- und Leistungsfähigkeits Zeugnis auf ämtlichem Wege an die vom Gesuchsteller bezeichnete Behörde geleitet werden wird, und es ist vorläufig dieser Bescheid dem Offerte beizulegen. — Es ist Pflicht des Offerenten die Absendung des Zeugnisses derart rechtzeitig einzuleiten, das Letzteres zuverlässig an dem, der Verhandlung vorangehenden Tage bei der mit der Abführung der Verhandlung betrauten Behörde einlangen könne.

Die Folgen einer etwaigen Verspätung trägt in allen Fällen der Offerent.

2. Die Offerte haben an dem zur Verhandlung angesetzten Tage längstens bis 10 Uhr Vormittags bei der Verhandlungs Commission einzulangen.

Solche Anbote, in welchen die Abgabe des Brennholzes für mehrere Stationen bedungen wird, werden unbedingt von der Verhandlungs-Commission zurückgewiesen.

Nachträglich oder in telegrafischer Form einlangende Offerte, ferner Offerte, welche an ein kürzeres, als ein Impegno von zwölf Tagen gebunden sind, werden gleichfalls zurückgewiesen Offerte, in welchen eine Verringerung der vorschriftsgemäss zu leistenden Caution sich bedungen wird, bleiben unberücksichtigt.

3. Das erlegte Vadium ist im Offerte genau zu specificiren. Gemeinden sind vom Erlage eines Vadiums und einer Caution befreit und werden ebenso, wie landwirthschaftliche Vereine und Producenten auf die vorstehend ausgeschriebene pachtweise Besorgung der Militär-Verpflegung besonders aufmerksam gemacht.

4. Die Holzgattung ist im Offerte genau zu bezeichnen. Wenn Mischholz offerirt wird, so muss der Perzentsatz der beigemischten einzelnen Holzsorten bestimmt angegeben werden. Anstatt harten kann auch weiches Brennholz offerirt werden. Bei der Beurtheilung letzterer Offerte wird ein m 3 hartes Brennholz 1 1/2, m 3 weichen Brennholzes gleichgehalten. Bei Anboten auf Steinkohlen hat der Offerent nebst der üblichen Benennung der Kohle auch das Bergwerk, welchem die offerirte Kohle entnommen wird und die Ortslage desselben abzugeben.

5. Das zur Gebühr als Kasern- und Heiz-Service entfallende Brennholz wird in der Regel halbmonatlich d. i. am 1 und am 15, jenes für sonstige Zwecke am 1. eines jeden Monats im Vorhinein gefasst.

Poszczególne określenia.

1. Do rozprawy przyjęte będą tylko pisemne oferty. Każdy przedsiębiorca, który komisyi rozpraw nie jest dostatecznie znanym ma dołączyć świadectwo swej rzetelności i możności dostawy na dzierżawę, o którą się ubiega, datowane nie później nad dwa miesiące od daty niniejszego ogłoszenia.

Do wystawienia takich świadectw, dotyczących wszelkich w rejestrze handlowym protokółowanych firm, są upoważnione Izby handlowo-przemysłowe, w których okręgu firmy mają swoją siedzibę. Osobom trudniącym się interesami handlowo-przemysłowymi a nie mającym protokółowanej firmy, wystawiają świadectwa te przynależne do miejsca zamieszkania władze polityczne pierwszej instancji.

W celu otrzymania świadectwa rzetelności i możności dostawy mają strony wnieść pisemne podanie do odnośnej Izby handlowo-przemysłowej, względnie do przynależnej władzy politycznej, z dołączeniem marki stemplovej na 50 ct., w którym podaniu ma być dokładnie oznaczony cel wystawienia takowego i dla takiej dzierżawy jest ono potrzebnem.

W podaniu ma być oznaczony także dzień rozprawy publicznej z tem zastrzeżeniem, że świadectwo żądane ma być przesłane do urzędu, w którym według górnej tablicy rozprawa się odbędzie.

Na takie podanie wystawioną będzie prośbą ze strony Izby handlowo-przemysłowej, względnie władzy politycznej, rezolucja opiewająca w ten sposób, że żądane świadectwo rzetelności i możności dostawy wysłane zostało w drodze urzędowej do władzy wymienionej przez wnoszącego podanie; tę rezolucję zaś należy załączyć tymczasowo do oferty. Offerent winien dopilnować wczesnego odesłania świadectwa w ten sposób, ażeby takowe nadejść mogło z pewnością w dniu poprzedzającym rozprawę do tej władzy, która ją przeprowadza.

Następstwa w skutek możliwego spóźnienia ponosi w każdym razie offerent.

2. Oferty mają być oddane komisyi rozpraw [w dniu przeznaczonym do rozprawy najpóźniej do godziny 10-jej przed południem.

Podania cen zbiorowe, to jest takie, w których dostawa drzewa opałowego dla więcej stacyj zawarunkowana będzie, zostaną przez komisyę rozpraw nieuwzględnione.

Później lub drogą telegraficzną nadeszłe oferty, następnie oferty, które obowiązują na krótszy czas, jak na termin 12 dni, będą również usunięte. Oferty w których offerent do złożenia tylko jednej części, nie całej przepisanej kaucyi się zobowiązuje, nie będą uwzględnione.

3. Złożone poręczenie ma być w ofercie dokładnie wyszczególnione. Gminy zwalnia się od złożenia poręcznego i kaucyi; również zwraca się ich szczególną uwagę, jak najmniej towarzystw gospodarczych i producentów na powyżej rozpisana dostawę dzierżawną zaopatrywania w żywność wojska.

4. Gatunek drzewa ma być w ofercie dokładnie oznaczonym. Skoro drzewo mieszane będzie oferowanem, to musi procent mieszanych gatunków drzewa wyraźnie być podanym.

Zamiast twardego drzewa można także miękkie drzewo oferować. Przy osądzeniu tych ofert będzie jeden m³ twardego drzewa równo 1 1/2 m³ miękkiego drzewa trzymane. W podaniach cen na węgiel kamienny ma offerent wyszczególnić oprócz nazwy węgla, kopalnie i miejsce położenia tejsze.

5. Drzewo opałowe i węgiel kamienny przypadające jako należytość serwisu opałowego dla kasarn i do gotowania, będzie w zasadzie półmiesięcznie to jest: 1-go i 15, owo do innych celów 1-go każdego miesiąca z góry pobierane.

Die Abgabe des Brennholzes sowie der Steinkohle hat in der Arendirungs-Station stattzufinden.

6. Das Brennholz sowie die Steinkohle ist in allen Stationen von den betreffenden Arendatoren den fassenden Parteien in ihre Ubinationsen zuzuführen. — Dem Offerenten ist es freigestellt, den Fuhrlohn in den Preis des Artikels einzubeziehen, oder per Kubikmeter beziehungsweise per Meterzentner separat zu bedingen. — Ist der Fuhrlohn nicht separat bedungen, so wird angenommen, dass derselbe in dem für Holz beziehungsweise Steinkohle eingestellten Preis mit inbegriffen ist und es wird hiernach auch das bezügliche Angebot beurtheilt werden.

7. Die Offerenten verzichten bezüglich der Erklärung der Heeres-Verwaltung über die Annahme ihres Offertes auf die Einhaltung der im §. 862 des a. b. G. B. dann in den Artikeln 318 und 319 des österr. Handelsgesetzes für die Erklärung der Annahme eines Versprechens oder Angebotes festgesetzten Fristen.

8. Die näheren Bedingungen können jeden Tag während der gewöhnlichen Amtsstunden bei dem Militär-Verpflegungs-Magazine in Przemyśl beziehungsweise Jaroslau und Rzeszów eingesehen werden, woselbst die für die Verhandlung in je zwei gleichlautenden Partien eigens vorbereitete Bedingnis - Hefte vom 15 Juni 1891 erliegen.

Daselbst können auch die vorgeschriebenen Bedingnishefte gegen Erlag von vier (4) Kreuzern für den einzelnen Druckbogen, ferner vorgedruckte Blanquets zu Offerten unentgeltlich bezogen werden, worauf die Unternehmer um so mehr aufmerksam gemacht werden, als jedes Offert unbedingt nach dem unten beigefügten Formulare verfasst sein muss.

Ueberdies können diesbezügliche Informationen auch bei der k. u. k. Intendanz des 10 Corps, eingeholt werden.

9. Jeder Offerent muss im Offerte ausdrücklich erklären, dass er sich den Bestimmungen des für die Verhandlung vorbereiteten Bedingnis Heftes vom 15 Juni 1891 vollständig unterwirft.

Offerte, welche diese Erklärung nicht enthalten, werden nicht berücksichtigt.

Von der k. u. k. Intendanz des 10. Corps.

Przemyśl, am 15. Juni 1891.

Dostawa drzewa opałowego ma się odbyć w stacyi dzierzawnej.

6. Drzewo opałowe jakoteż i węgiel kamienny ma być we wszystkich stacyach dostawione przez dotyczących dzierzawców pobierającym oddziałom wojskowym do ich zamieszkania. — Zostawia się do woli oferentowi doliczyć zapłatę przewozu do ceny artykułu, albo też umówić się oddzielnie za przewiezienie od metra kubicznego lub centnaru metrycznego. — Jeżeli zapłata przewiezienia nie jest oddzielnie umówiona, natędy uważa się że została ona włączona do ceny drzewa i węgla kamiennego i według tego oceniona będzie także dotycząca oferta.

7. Oferenci muszą się zrzec zachowania ustanowionych terminów ze strony zarządu wojskowego co do przyjęcia ich ofert, jak to oznacza § 862 kodeksu cywilnego i artykuły 318 i 319 kodeksu handlowego względem oświadczenia przyjęcia jakiego przyrzeczenia lub oferty.

8. Wszelkie bliższe warunki mogą być przejrane w każdym dowolnym dniu podczas godzin urzędowych, w kancelaryi magazynu potrzeb wojskowych w Przemyślu, w Jarosławiu lub w Rzeszowie, gdzie się znajduje także w dwóch równobrzmiących egzemplarzach dla rozprawy wypracowany zeszyt warunkowy z dnia 15 czerwca 1891 r.

Tamże mogą być także wydane przepisane zeszyty warunkowe za złożeniem czterech (4) centów za każdy arkusz, następnie bezpłatnie blankiety drukowane na oferty, na co tem bardziej zwraca się uwagę przedsiębiorców, że każda oferta musi być bezwarunkowo według poniżej umieszczonego formularza ułożoną.

Nadto mogą być dotyczące informacje także u c. k. Intendatury 10. korpusu, potem w urzędzie filialnym magazynu wojskowego w Samborze udzielone.

9. Każdy oferent ma w o ercie wyraźnie oświadczyć, że poddaje się w zupełności ustanowieniom przygotowanego na dotyczącą rozprawę zeszytu warunkowego z daty 15 czerwca 1891 r.

Offerty, nie zawierające tego oświadczenia, nie będą uwzględnione.

Z c. i k. intendatury 10. korpusu.

Przemyśl, dnia 15 czerwca 1891.

Offerts-Formulare.

OFFERT.

Stempel
50 kr.

Eventuell Stampiglie
des Offerenten.

Ich Gefertigter erkläre hiemit infolge Kundmachung Nr. 3730 vom 15. Juni 1891 für die Arendirungs-Station

1 Kubik-Meter hartes Brennholz ungeschwemmt a 423 kg. zu	fl.	Kr. sage!	fl.	Gulden	Kreuzer
1 Kubik-Meter weiches Brennholz ungeschwemmt a 282 kg. zu	fl.	Kr. sage!	fl.	Gulden	Kreuzer
1 Meterzentner Steinkohle) aus dem	zu	fl.	Kr. sage!		Kreuzer

auf die Zeit vom . . . . . bis . . . . . abgeben.
Brennholz gegen Vergütung von . . . . . Kr. sage!
Steinkohle gegen Vergütung von . . . . . Kr. sage!
dieses Offert mit dem beiliegenden Vadium von . . . . . fl. bestehend in . . . . . Kreuzer per Kubik-Meter

Ferner verpflichte ich mich im Falle als ich Ersterer bleiben sollte, längstens binnen 14 Tagen nach hievon erhaltener ämtlicher Verständigung das Vadium auf die 10 procentige Caution zu ergänzen, und räume, wenn ich dieses unterliesse, der Heeres-Verwaltung das Recht ein, diese Ergänzung selbst durch Rückbehalt des Arendirungs-Verdienstes durchzuführen.

Uebrigens unterziehe ich mich, ausser den in der Kundmachung verlautbarten, auch jenen Bedingungen, welche in dem für die ausgeschriebene Verhandlung vorbereiteten Bedingnis-Hefte vom 15 Juni 1891 enthalten sind.

Laut anruhendem Bescheide der . . . . . zu . . . . . wird mein Soliditäts- und Leistungsfähigkeits-Zeugnis direkt der k. u. k. Intendanz d. 10. Corps übermittelt werden. . . . . am . . . . . ten . . . . . 1891.

Unterschrift (Vor- und Zuname) des Offerenten
wohnhaft in

Das Offert ist zu siegeln und auf der Aussenseite des Couverts beizufügen:

Offert infolge Kundmachung vom 15 Juni 1891 zu der Verhandlung am . . . . . 1891.

L. 338 (4188 3—3)
W tut. sędzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 13 lipca 1891, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 sierpnia 1891, nawet poniżej takowej, licytacja realności według wyk. hip. 147 gminy Lucza Hnata Kiceluka własnej na rzecz ck. uprz. Zakładu kredytowego włośc. we Lwowie pto 24 rat po 9 zł.

Cena wywołania 370 zł.

Wadyum 37 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Majera Hesla.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczenizyn, 31 marca 1891.

L. 649 (3964 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego akc. Banku hipot. we Lwowie w kwocie 588 zł. wa. zpn. rozpisuje się przymusową relicytację realności pod lk. 35 w Strzeliskach nowych wyk. l. 283 teje gm. objętej dłużnika Ozera Lernerera własnej dnia 5 sierpnia 1890 o godz. 10 w sędzie tut. odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi kwota 2000 zł.

Wadyum 100 zł.

Sprzedż nastąpi na tym jednym terminie nawet niżej ceny wywołania jednak nie niżej sumy 666 zł. wa.

Resztę warunków, wyciąg tabularny, akt oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Chodorów, 9 czerwca 1891.

L. 5 (4154 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia resztującej pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredy. włośc. w likwidacyi we Lwowie w kwocie; 100 zł. 12 ct. a. w. zpn. przeprowadzi w dniach 4 sierpnia i 4 września 1891 każdokrotnie o godz. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż a) całej realności wyk. hip. l. 92 i b) niewydziałonej połowy realności wyk. hip. l. 160 ks. gr. gm. Koniuszki królewskie objętych dłużnika Ołeksy Repetyła (Bokała) własnych z tem, że na pierwszym terminie realności te każda osobno tylko za cenę wywołania lub wyżej teje, zaś na drugim terminie za jakąbyż cenę sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych realności ad a) 117 zł. ad b)

38 zł. 50 ct. wa.
Wadyum ad a) 12 zł. ad b) 4 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipot. i protokół oszacowania powyższych realności można przejrzeć w tus. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipot. Antoni Kowarzyk w Komarnie.
Komarno, dnia 7 marca 1891.

L. 12706 (4157 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredy. włośc. w likwidacyi we Lwowie 21 rat po 12 zł. wa. zpn. przeprowadzi w dniach 4 sierpnia i 4 września 1891 każdokrotnie o godz. 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 596 ks. gr. gm. Komarno objętej dłużników Ołeksy i Anny Kołodrubców po połowie własnej z tem że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej teje zaś na drugim terminie za jakąbyż cenę sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 245 zł. wa.
Wadyum 25 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania powyższej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipot. Antoni Kowaczyk w Komarnie.
Komarno, dnia 20 lutego 1891.

L. 7250 (4161 3—3)
Dnia 5 sierpnia i dnia 9 września 1891 każdym razem o godz. 10 przed południem oobędzie się w tut. sędzie publiczna licytacja a) ciała hip. lwh. 16 gm. Hruszatyce objętego Iwana Hawelki własnego b) ciała hip. lwh. 17 teje gm. objętego, Anny Sliwińskiej własnego i wreszcie c) 1/4 części ciała hip. lwh. 18 teje gm. objętego, własność Iwana Hawelko stanowiącej celem zaspokojenia wierzycielności ck. uprz. galic. Zakładu kredy. włośc. w likwidacyi we Lwowie a mianowicie 28 rat po 21 zł. zpn.
Cena wywołania realności i lwh. 16 250 zł., realności lwh. 17, 40 zł. 1/4 części realności lwh. 18, 12 zł. 50 ct.
Wadyum wynosi; 25 zł., 4 zł., 1 zł. 25 ct.

Na pierwszym terminie realności te spozedane zostaną tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nienale-

życie uwiadomionych wierzycieli ustanowiono Adolfa Medweckiego w Niżankowicach.
Z c. k. Sądu powiatowego
Niżankowice, 15 grudnia 1890.

L. 2077 (4185 3—3)
W sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. zakład. kredy. włośc. przeciw spadkobiercom po Juryju Chotyńskim o zapłacenie 9 rat po 11 zł. 76 ct. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wyk. hip. 46 w Serafinach położonej w dwóch terminach dnia 3 sierpnia i dnia 7 września 1891 o 9 godzinie rano w sędzie tutejszym.

Cenę wywołania w kwocie 587 zł. aw.

Wadyum 58 zł.

Na pierwszym terminie sprzedaną zostanie realność za cenę szacunkowa lub wyżej a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przegładnąć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 21 marca 1891.

L. 45018 (4246 2—3)
W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych w latach 1891, 1892 i 1893 na gościńcach państwowych w Jasielskim okręgu budowniczym odbędzie się 14 lipca 1891 o 12 godz. w południe w c. k. Starostwie w Jasle licytacja ofertowa.

Wartość fiskalna robót, które mają być wykonane w r. 1891 wynosi:

1) w sekyi drogowej Jasło II.	2786 zł. 45 ct.
2) w sekyi drogowej Jasło I.	13142 zł. 16 1/2 ct.
3) w sekyi drogowej Żmięgród	1587 zł. 5 1/2 ct.
Razem	17515 zł. 67 ct.

Zatwierdzenie nastąpi tylko według pojedynczych sekyj drogowych i dla tego należy zaofiarowanie podać dla każdej z nich osobno.

Bliższe warunki, wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany, ogólne i szczegółowe, warunki budowy przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej ustanowionym terminie najpóźniej do godz. 12 w połudnei wniesione być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, wynoszące 5 proc. z ceny fiskalnej z wymienieniem żadanego wynagrodzenia cyframi i literami.

Zastrzega się, że oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się przez c. k. Starostwo w Jasle bezpłatnie wydane będą.

Oferent winien oznaczyć we właściwym miejscu blankietu sekyę drogową, w której zamierza podjąć budowy i podać zaofiarowany opust cyframi i literami bez żadnych innych dopisków, następnie położyć datę i podpis imieniem i nazwiskiem.

Wszelkie inne oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, lub zawierające jakiegokolwiek dopiski, nie będą przez komisję przeprowadzającą rozprawę ofertową przyjmowane i zostaną zaraz oferentom zwrócone również oferty nie podane w terminie oznaczonym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20 czerwca 1891.

L. 2762 (4223 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miejs.-deleg. w Wadowicach podaje do wiadomości, iż w tym sędzie odbędzie się dnia 13go lipca 1891 i dnia 17 sierpnia 1891 każdym razem o godz. 10 przed południem w sprawie egzekucyjnej Wilhelma Piernikarskiego i wspól. przeciw spadkobiercom Józefa Stankiewicza starszego o 2100 zł. wa. zpn. licytacja przymusowa 344/640 części realności lwh. 191 Klecza dolna.

Cena szacunkowa tej realności wynosi 1128 zł. 32 ct. wa.

Wadyum licytacyjne 113 zł. aw.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipot. i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Wadowice, dnia 26 marca 1891.

L. 2607 (3965 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 130 zł. zpn. odbędzie się na rzecz powiatowej kasy pożycz. w Wieliczce w tut. sędzie sprzedaż posiadłości lwh. 170 gm. Dobczyce objętej, dłużników Sebastjana i Teresy Zielińskich własnej, tudzież realności lwh. 802 gm. Dobczyce objętej, Józefa Jeleniowskiego własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 14 sierpnia i 11 września 1891 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz Bruno Rogalski w Dobczycach.
Wadyum real. whl. 170 wynosi 81 zł. 4 ct., realn. whl. 802 wynosi 19 zł. 25 ct.
Dobczyce, dnia 19 maja 1891.

L. 4097 (4243 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie ruskiej ogłasza, że celem ściągnięcia należności Psachego Federbuscha jako prawonabywcy Izraela Gans w kwocie resztującej 320 zł. aw. przeprowadzoną zostanie w dniach 20 lipca 1891 i 24 sierpnia 1891 każdorazowo o godz. 3 po południu w sądowej kancelarii egzekucyjna licytacyjna sprzedaż 14/32 części realności dłużnika Majera Herscha dw. im. Federbuscha własnej pod l. k. 110 w Rawie, powiecie rawskim położonej wyk. hip. 333 ks. gr. gm. Rawa objętej
Cena wywołania 704 zł. 33 ct.
Wadyum 10 pre.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej tejże.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna lub dalsze w tej sprawie zapisać mające uchwały z jakiegobądź przyczyny doręczone być nie mogły lub którzy hipotekę na tej realności po dniu 15 sierpnia 1890 uzyskali ustanawia się p. adw. Adolfa Segala jako kuratora

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.
Rawa, dnia 20 maja 1891.

Konkursa.

L. 44726 (4245 2-3)

Kandydaci zawodu leśno-gospodarczego którzy zamierzają w roku bieżącym poddać się egzaminowi na samoistnych gospodarzy leśnych lub egzaminowi dla pomocników w służbie leśnej ochronnej i technicznej, mają podania swoje zaopatrzone w dokumenta i załączniki przepisane w § 3 względnie w § 29 rozporz. ck. Ministerstwa rolnictwa z d. 11 lutego 1889 Dz. pp. nr. 23 wnieść do ck. Namiestnictwa najpóźniej do 31 lipca 1891, a to kandydaci zostający w służbie publicznej w właściwej drodze urzędowej, inni za pośrednictwem właściwego c. k. Starostwa, względnie c. k. Dyrekcji Policji we Lwowie lub w Krakowie.

Kandydaci starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej mają wnieść w tym samym terminie odrębne podania, zaopatrzone w świadectwo ubóstwa, wystawione przez Zwierzchność Gminy ostatniego miejsca zamieszkania i stwierdzające stosownie do postanowień §§ 23 i 47 przytoczonego rozporządzenia ministerialnego stosunki które petent przytoczył w podaniu dla uzasadnienia własnego, a względnie i ubóstwa osób trzecich do utrzymania kandydata prawnie obowiązanych.

Podania za późno wieszone lub niezaopatrzone w przepisane dokumenta nie zostaną uwzględnione.

Lwów, dnia 19 czerwca 1891.

L. 2532 (4247 1-2)

Dnia 10 sierpnia 1891 upływa (termin do wniesienia podań kompetencyjnych na jedną posadę nadzorcę więzienną drugiej klasy w c. k. zakładzie karnym we Lwowie wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 2 bm. nr. 147 rozpisana.

C. k. dyrekcja zakładu karnego dla mężczyzn

Lwów, dnia 2 lipca 1891

L. 1586 (4232 1-2)

Dnia 1 sierpnia 1891 upływa termin do wniesienia podań kompetencyjnych na jedną posadę dozorcę więzienną pierwszej klasy w ck. Zakładzie karnym w Stanisławowie wedle konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ z dnia 2 bm. nr. 147 rozpisane.

Stanisławów, dnia 26 czerwca 1891.
C. k. Dyrekcja zakładu karnego dla mężczyzn.

L. 24513 (4260 1-3)

Na posady pocztmistrzów.

a) przy ck. urzędzie pocztowym w Szczańcu w powiecie Nowotarskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 400 zł.

z płacą rocznych 400 zł.,
ryczałtu kancelaryjnego 120 zł.,
i wynagrodzenia 45 zł.

miejsce za codzienne jazdy posłańcze do Krościenka w czasie od 1 października do końca maja każdego roku, w końcu systemizowanego jeźdźnego za codzienne dwurazowe jazdy posłańcze do Łącka podczas sezonu letniego

b) w Nowym Sączu dworzec za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 400 zł.

z płacą rocznych 400 zł.
ryczałtu kancelaryjnego 100 zł.
pакunowego 100 zł.

dotąd na listonosza 150 zł.
i wołnem pomieszkaniem.

Podania należy wnieść o pierwszą posadę najpóźniej do 23 zaś o następną najpóźniej do 9 lipca br. w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 28 czerwca 1891.

Upadłości.

L. 4872 (4216)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż konkurs do majątku Jakóba Messinga nieprotokołowanego kupca w Kolbuszowie tut. sąd. uchwałą z dnia 27 lutego 1890 l. 2016 otwarty na podstawie §. 66 i 154 ord. konk. zniesiony zostaje.
Rzeszów, 11 czerwca 1891.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2870 (3821)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, iż 23 maja 1891 wpisana została do rejestru handlowego dla firm spółkowych „Leib Weitmann i Leib Brand spółka propinacyjna w Zagórzcu“.
Sanok, dnia 30 maja 1891.

L. 2048 (3827 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie ustanowił celem doręczenia rezolucji tabularnej z dnia 19 listopada 1890 l. 6949 w sprawie Chatli Jarmark przeciw Ilkowi Sawka o wpis prawa zastawu dla sumy 200 zł. lwh. w stanie biernym połowy realności Ilka Sawki własnej whl. 77 ks. grt. gm. kat. Zahoczewie objętej dla niewiadomego z miejsca pobytu Ilka Sawki kuratorem Dymitra Ziatyka z Zahoczewia. O czym się Dymitra Sawkę celem strzeżenia praw swych zawiadamia.
Baligród, 24 kwietnia 1891.

L. 3156 (3865 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ustanawia w celu doręczenia swej uchwały tabularnej z dnia 19 października 1889 l. 1836 dotyczącej wpisu prawa własności do 2/3 części realności objętej wyk. hip. 382 ks. gr. miasta Złoczowa na rzecz Judy i Chaima Samuela Mandla w równych częściach tj na rzecz każdego z nich po 1/3 części w stosunku do całości niewiadomej z miejsca pobytu Zirli Zwilling kuratorem adwokata dr. Kołaczekowskiego z przedstawieniem adwokata dr. Mijakowskiego.
Złoczów, 16 maja 1891.

L. 7727 (3863 1-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadomienia niewiadomą z miejsca pobytu Chanę Oppenbrettel, że na prośbę Salomona Nengeborna przeciw niej nakaz zapłaty sumy wekslowej 190 zł. wa. zpn. pod dniem 30 maja 1891 l. 7727 wydano, i że takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adwokatowi dr. Ehrlichowi doręczono.

Wzywa się zatem niewiadomą z miejsca pobytu Chanę Oppenbrettel, ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podała lub sądowi innego zastępcę wskazała, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustawy przeprowadzona będzie.
Tarnopol, dnia 30 maja 1891.

L. 2934 (3846 1-3)

Dla nieznanych z miejsca pobytu Wasyla i Agnieszki Lazarów ustanawia się w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji o 4 rat po 9 zł. kuratorem Antoniego Bernata z Mazurówki.

C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 27 kwietnia 1891.

L. 5973 (3859)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 16 maja 1891 wpisana została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: „Józef Schwarz“ przedsiębiorstwo wyrobu cegieł w Przemyślu.

Przemyśl, 30 maja 1891.

L. 2930 (3889 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Rogalę iż w sprawie egzekucyjnej Kasy Oszczędności miasta Bochni przeciw niemu o zapłaceniu 3 rat po 20 zł. i 340 zł. ustanowiono dla niego kuratora adw. dr. Ferdynanda Maissa w Bochni i temuż odnośną rezolucję doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Bochnia, dnia 17 marca 1891.

L. 825 (3885 1-3)

C. k. Sąd powiat. m. del. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hirscha Spire, że w sprawie Henryka Schönberga przeciw niemu pto. 101 zł. 5 ct. ustanowił mu kuratora adw. dr. Rothweina celem doręczenia mu rezolucji z dnia 24 października 1890 l. 37209.

Kraków, dnia 21 marca 1891.

L. 12466 (3887 1-3)

C. k. Sąd powiatowy miejski del. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż dnia 24 kwietnia 1890 zmarł Sebastyan Czworog w Klikowy z pozostawieniem kodycyłu.

Wzywa się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Czworog, ażeby w przeciągu roku jednego licząc od dnia niżej wyrażonego zgłosił się w tut. Sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Wojciechem Wroną dla niego ustanowionym.

Tarnów, dnia 23 maja 1891.

L. 3891 (3892 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu, w sprawie egzekucyjnej Don Süßmana przeciw Jędrzejowi Łożyckowi o 100 zł. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia kuratora w osobie p. adw. dr. Mieczysława Brzeskiego z Mielca.

Wzywa się Jędrzeja Łożycką, aby albo o swym pobyście doniósł, albo innego zastępcę wskazał, lub ustanowionemu zastępcy wyjaśnienie udzielił, inaczej winę sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 12 maja 1891.

L. 4876 (3882)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze dla firm spółkowych wpisano firmę „L. Mondschein & Söhne“ przedsiębiorstwo jest spółką jawną począwszy od 1 stycznia 1891, a przedmiotem tegoż jest handel drzewem spółnikami są Leizor, Maks i Adolf Mondscheinowie.
Sambor, 9 czerwca 1891.

L. 5392 (3880)

Samborski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze dla firm spółkowych wpisano firmę J. Krzyżanowski i spółka I galic. spółka zbytu nafty ubezpieczenia „postęp“ J. Krzyżanowski et Comp. I. galic. Genossenschaft Progress zum Vertriebe von Salon Sicherheit Petroleum. Zakład główny w Chyrowie, filialne zakłady będą w Samborze i Stryju. Przedsiębiorstwo będące spółką jawną wchodzi w życie 1 czerwca 1891; spółnikami są Jan Krzyżanowski w Żotyni i Adam Acht w Ustrzykach, a firmę podpisywać będzie Adam Acht.

Sambor, 9 czerwca 1891.

L. 4981 (3881)

Samborski ck. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń wpisano przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Stryju stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zromadzeniu z 8 marca 1891 wybrani zostali na lat 3 Edward Praxmajer w Stryju kasjerem a Mikołaj Kłodnicki w Stryju zastępcą kasjera.

Sambor, 9 czerwca 1891.

Z. 20104 (3876 1-3)

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte in Lemberg wird hiemit jeder Besitzer des mit der Unterschrift des Ausstellers noch nicht versehenen, an eigener Ordre ausgestellten, über 746 fl. ö. W. lautenden, an Moses Reiner adressirten und von ihm acceptirten ultimo Mai 1891 zahlbaren Wechsels de dato Lemberg den 27 März 1891 aufgefordert, den obigen Wechsel dem hiesigen Gerichte binnen 45 Tagen von dem Fälligkeitstage dieses Wechsels, das ist längstens bis zum 15 Juli 1891 dem hiesigen Gerichte vorzuzeigen und seine Rechte darauf auszuweisen, als sonst dieser Wechsel für amortisirt und nichtig erklärt werden wird.

Lemberg, am 30 Mai 1891.

L. 11629 (4193)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że kandydat notaryalny Bolesław Gawroński zamianowany zastępcą Adolfa Vayhingera c. k. notaryusza w Tarnowie na czas sześciotygodniowego urlopu ostatniemu uchwałą ck. izby notaryalnej w Tarnowie z dnia 23 czerwca 1891 l. 360 udzielonego, rozpocząć ma urządzenie z dniem 13 lipca 1891.

Tarnów, dnia 25 czerwca 1891.

L. 6823 (3906)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 3 czerwca 1891 w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Towarzystwo zaliczkowe w Sieniawie, stowarzyszenie z nieograniczoną poręką“ zanotowano, iż na walnem zromadzeniu dnia 10 kwietnia 1891 w miejsce ustępującego Jana Signiana, członkiem Dyrekcji Władysław Rybotycki, nadleśniczy w dobrach księcia Władysława Czartoryskiego, wybranym z ostał.

Przemyśl, 6 czerwca 1891.

L. 3487 (3905 1-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Meilecha Brauna w Krakowie przeciwko spadkobiercom Chaji Feigli z

Neudorferów Mannowej peto 1000 zł. aw. zpn. ustanowił dla niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców Chaji Feigli z Neudorferów Mannowej; Szmerla Manne i Salomona Józefa 2im. Manne kuratorem adw. dr. Deichesa z substytucją adw. dr. Brummera i poleca tymże, aby ustanowionemu kuratorowi (potrzebnych dowodów udzielił lub innego pełnomocnika ck. Sądowi krajowemu przedstawił.

Kraków, 13 lutego 1891.

L. 8082 (3907 1-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mechla Spindla, że na prośbę Joela Halperna wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. dr. Hauslichowi z zastępstwem tutejszego adw. dr. Zinsa z wezwaniem, aby w czasie należycie udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 10 czerwca 1891.

L. 1826 (3931)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm handlowych firmy: „Lipniker Ziegengewerkschaft Pollak et Berger“ którą używać będą jako wspólnicy Adolf Pollak handlarz wełną i Herman Berger fubrykant sukna w Bielsku podpisując takową zbiorowo w ten sposób, iż pod nazwą firmy zamieszcząć będzie własnoręcznie Adolf Pollak nazwisko „Pollak“ zaś Herman Berger słowa „i Berger“.

Wadowice, dnia 4 lutego 1891.

L. 1113 (3948 1-3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia celem doręczenia rezolucji tabularnej z dnia 18 marca 1891 l. 1113 dla Marii Hołda, Józefa Krosa Ludwika Kros w Samorodku w Królestwie Polskiem zamieszkałych kuratorem ad actum Wawrzyńca Szczura i o tem wymienionych niniejszym edyktem uwiadamia.

Ciężkowice, 18 marca 1891;

L. 3785 (4013 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce Str. uwiadomienia niewiadomą z miejsca pobytu Maryskę Diduś, że w celu bronienia jej praw w sprawie spadkowej po śp. Jakimie Diduś a w szczególności w celu doręczenia tus. uchwały z dnia 20 grudnia 1890 l. 1190 i dalszych ustanowił dla niej kuratorowi Mikołaja Bratasza.

Kamionka, 19 maja 1891.

L. 10292 (3903 1-3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie jako Trybunał handlowy zawiadamia Jana Krzyżanowskiego, którego miejsce pobytu nie jest znanem, że ts. uchwałą z dnia 23 stycznia 1891 l. 1520 zezwolono na egzekucyjnie oszacowanie połowy realności w Lipnicy dolnej whl. 3 objętej, jego własnej celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w kwocie 65 zł. 22 ct. zpn. i że dla niego ustanowiono kuratorem w tej sprawie adw. dr. Sulerzyskiego w Wiśniczu.

Kraków, dnia 24 kwietnia 1891.

L. 1552 (4011 1-3)

Celem doręczenia Leibie i Geli Hochmann tus. uchwały tabularnej z dnia 30 kwietnia 1890 l. 2962 ustanawia się dla Leiby i Geli małż. Hochmann z miejsca pobytu nieznanych kuratora ad actum w osobie Dawida Eizyka Gruberga, wydaje się mu oddnośny dekret i, wręcza powyższe uchwały tabularne.

O czym się zawiadamia Leibę i Gele małż. Hochmann edyktem.

C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 5 marca 1891.

L. 1023 (4111 1-3)

Iwana Szyszkę z Turza z życia i miejsca pobytu niewiadomego zawiadamia się, że w celu doręczenia uchwały tabularnej z dnia 27 lutego 1890 l. 9939 temuż kuratora w osobie Demka Bahniak z Turza ustanowiono i takowemu uchwałą powyższą doręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, dnia 24 marca 1891.

L. 1480 (4046 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Sołotwinie wzywa z życia pobytu niewiadomego Ela Glasera ze Sołotwiny aby w przeciągu roku zgłosił swe prawa do spadku po swym ojcu Leibie, gdyż w przeciwnym razie jego scheda przypadnie na rzecz państwa.

C. k. Sąd powiatowy.
Sołotwina, 19 lutego 1891.

W y k a z

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych do d. 26. czerwca 1891.

Epizootycya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Biała	Łęg ad Grojec.
	Bóbrka	Oryszkowiec.
	Brody	Brody.
	Brzeżany	Kozówka.
	Dąbrowa	Konary.
Parchy u koni.	Przemyśl	Ujkowice.
	Zbaraż	Zarudzie.
	Żydaczów	Brzezina.
	Dąbrowa	Gorzyce.
	Kałuż	Kałuż.
Parchy u owiec	Kolbuszowa	Wilcza Wola.
	Przemyślany	Łahodów.
Otręt u koni	Sauok	Bidacz ad Rymanów.
Zaraza płucna	Turka	Beniowa, Wysocko wyżne.
	Brzesko	Przybysławice.
Zaraza węglkowa	Podhajce	Telacze.
	Przemyśl	Buców.
Zaraza węglkowa	Gorlice	Łużna.
	Bóbrka	Hryniów.
	Bochna	Damiowiec, Ujście solne.
	Brzeżany	Holenków.
	Lwów	Dobrzany, Krasów, Zuchorzyc.
Róża węglkowa	Przemyśl	Sliwnica.
	Przemyślany	Krzywice.
	Rohatyn	Oskrzysiniec.
	Stanisławów	Kołodziejówka.
	Wieliczka	Płaszów.
Wścieklizna	Borszczów	Iwanie Puste, Wotkowce ad Borszczów.
	Brody	Laszków, Milno, Suhowola, Zwyżyn.
	Dąbrowa	Bolesław, Dąbrowica, Kozłów, Mędrzychów, Suchy grunt, Tonia, Wola gręboszowska.
	Horodenka	Tyszkowce.
	Nowy Targ	Sromowce niżne.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Sambor	Mokrzany.
	Tanobrzeg	Cygany, Knapy.
	Wieliczka	Zakrzów.
	Dąbrowa	Olesno, Wielopole.
	Dobromil	Bircza.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Husiatyn	Husiatyn.
	Przemyśl	Najkowiec.
	Biała	Lipnik.
	Bochnia	Bochnia, Kobyle, Krzczów, Wiśnicz.
	Brzesko	Bugaj, Opatkowice i Podzdonie ad Wesołów, Czchów, Górki ad Stróżę, Kończyska, Koziańska ad Olszowa, Lusławice, Olszyny, Piaski-Drozków, Rostoka, Zakliczyn.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Brzozów	Dylagów.
	Dolina	Cerkiewna, Duba, Jammersthal ad Polanica.
	Drohobycz	Dobrohostów, Dothe ad Schodnica, Hruszów, Lisznia, Popiele, Sniatynka, Tustanowice, Tynów, Wola jakubowa.
	Grybów	Korzenna, Swiegocin.
	Kraków	Kawory ad Czarnawieś, Mogiła, Wola justowska.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Kosów	Chodaki ad Żabie.
	Nowy Sącz	Maszkowice, Załubińce.
	Rohatyn	Kozara, Witań ad Czahrów.
	Sambor	Dąbrówka, Dorożów dolny, Łanowice, Mistkowiec.
	Stare miasto	Koniów.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Straj	Dzieduszyce wielkie, Sokołów, Truchanów.
	Tarnów	Dąbrówka szczep. Nakle.
	Wieliczka	Płaszów.
	Złoczów	Czeremchów ad Szpikłosa, Nuszcze, Sassów.
	Żydaczów	Balicze podróżne, Balicze zarzeczne, Juseptycze, Kudów ad Brzezina Nadiatycze, Piaseczna, Sulatycze.
Zaraza pyskowa i racicowa.	Żywiec	Las, Paweł Wielka, Role ad Sucha.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 7221 (3862)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako Sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Józef Bardfeld, dzierżawca prawa propinacji w Kudryńcach.”
Tarnopol, dnia 23 maja 1891.

L. 3142 (4178 1-3)
Niewiadomego z miejsca pobytu Jana Krogulskiego się wzywa, ażeby do spadku po sp. Wiktorii Wilaszkowej z Bucheie w przeciągu jednego roku się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem dla niego ustanowionym Janem Łatką wójtem z Bucheie przeprowadzonym zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Tuchów, dnia 16 czerwca 1891.

L. 3150 (4179 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Rybę, że w celu doręczenia mu tutejszo sądowej uchwały tabularnej z dnia 19 marca 1891 l. 1377 ustanowiony został dla niego kuratorem Jan Mierzwiński z Ryglic i temuż rzeczona uchwała tabularna została doręczona.
Tuchów, dnia 15 czerwca 1891

L. 8880 (4167 2-3)
Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Józefa i Jadwigę małż. Klichów, że w sporze sumarycznym Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku przeciwko tymże pto 153 zł zpn. wszczętym pozwem de praes.

20 stycznia 1890 l. 610; ustanowiono dla nich p. Antoniego Kurlatę c. k. notariusza w Brzesku kuratorem ad actum a zarazem się ich wzywa, by potrzebnych do sporu powyższego informacyj kuratorowi udzielili, w przeciwnym bowiem razie skutki prawne stąd wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą winni.

C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 1 czerwca 1891.

L. 2608 (3845 2-3)
C. k. Sąd powiatowy Grzymałowie ustanawia w sprawie Michała Baworowskiego przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Jankowi Ziembie o intabulację prawa własności do parcel l. kat. 617/2 618/2 w Poznancie hetmańskiej kuratorem ad actum Józefa Pawluka i doręcz mu uchwałę tabularną z dnia 31 lipca 1889 l. 4029.
O czem się Janka Ziembę zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 6 kwietnia 1891.

L. 4078 (3809 2-3)
Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Feigę Kleimuntową, że w sprawie egzekucyjnej Daniela Krausa przeciw niej o 100 zł zpn. ustanowiono dla niej kuratorem ad actum Mojżesza Siegla z Annopola.
Wzywa się ją, ażeby się z ustanowionym dla niej kuratorem porozumiała lub innego zastępcę Sądowi przedstawiła.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, 15 kwietnia 1891.

L. 2934 (4231 1-3)
Sąd powiatowy Żabnieński zawiadamia nieobecnych Błażeja, Wawrzyńca i Tomaszka Bojków, iż Zofia Dubielowa wytoczyła im i wsp. skargę o własność 3/9 części realności whl. 98 gminy Gręboszów, że do rozprawy ustnej wyznaczony został termin na 15 lipca 1891 o 10 rano.

Wzywa się nieobecnych, aby na terminie osobiście stanęli, lub udzielili informacji ich kuratorowi Michałowi Stalicy z Gręboszowa pod rygorem skutków prawnych.
Zabno, dnia 12 czerwca 1891.

L. 16345 (4263)
W myśl ustawy z 20 stycznia 1886 (nr. 17 dz. ust. i rozp. kraj.) Wydział krajowy postanowił uchwałą z dnia 23 czerwca 1891 uwolnić fabrykę wapna hydraulicznego w Węgierce powiecie jarosławskim, będącą własnością Klementyny br Szembekowej od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych na czas od dnia 1 kwietnia 1891 do końca marca 1901.
Lwów, dnia 23 czerwca 1891.

L. 18871 (4194 3-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia z powodu pozwu de praes 14 maja 1891 l. 18871 przez Hipolita Sawrackiego i Helenę Weber zam. Sawracką przeciw Samuelowi Józefowi 2im. Schreiber, Mendlowi Kisłowi 2im. Schreiberowi, Izaakowi Dawidowi 2im Schreiber, Czajtli Schreiber zam. Pfaa, Esterze Schreiber zam. Braun, Perli Dinie 2im Schreiber zam. Pineles, dalej z miejsca pobytu i życia nieznanym Izraelowi Schreiber, Ozyaszowi Menaszemu 2im Schreiber Eliaszowi Schreiber, Leonowi, Bruchy i Gitli Schönfeldom i tychże trzech, ojcu Izaakowi Schönfeldowi, względnie tych nieznanymi niewiadomych spadkobierców przez kuratora o wykreślenie sumy 63 zł. aw. w stanie biernym sumy 132 zł. aw. zpn. na realności l. k. 731 1/4 we Lwowie ciężącej wedle wyk. hip. 634 I c poz. 54, 95, 99 dla spadkobierców Chaima Arona Schreiber hipotekowanej, dla tychże z życia i miejsca pobytu nieznanymi pozwanych kuratorem p. adw. dr. Weissa, zaś tego zastępcą p. adw. dr. Raabego.

Zawiadamiając o tem wyż. wymienionych z życia i miejsca pobytu nieznanymi pozwanych, wzywamy ich, by u ustanowionego kuratora się zgłosili i temuż służące do swej obrony środki podali lub innego zastępcę sobie obrali i o tem Sąd zależy uwiadomili, inaczej mogące z tad wyniknąć złe skutki sami sobie przypiszają.
We Lwowie, dnia 6 czerwca 1891.

L. 11077 (3829 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni w sprawie hipotecznej o wydzielenie z wyk. hip. l. 13 gminy Chodenice parcel grunt. l. 844 i 845/1 i wpis prawa własności tychże na rzecz Franciszka i Katarzyny małżonków Dudków ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Jędrzeja Linka, Heleny Link, Petroneli Czekaj i Katarzyny Knapieńskiej kuratorem adw. dr. Weisę z Bochni, rezolucją dotyczącą mu wręcza i o tem kurandów zawiadamia.
Bochnia, dnia 1 października 1890.

L. 7809 (4153 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu Mechla i Nathana Gottfriedów, ażeby do spadku po zmarłym bez testamentarnie przed 36 laty w Husiatynie Nusimi Gottfriedzie w ciągu roku się zgłosili, inaczej rozprawa z kuratorem Leibą Gottfriedem przeprowadzoną będzie.
C. k. Sąd powiatowy.
Husiatyn, dnia 10 listopada 1890.

L. 8092 (4151 3-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. galic. Prokuratorji Skarbu imien. fundacyi ubogich sp. Hieronima Sadowskiego przeciw 87 włościanom z Czortkowa i Wagnianki o egzekucję prawomocnych orzeczeń c. k. Namiestnictwa jako krajowej komisji dla odkupu i regulacji ciężarów gruntowych z 27 marca 1868 nr. 2459, 26 kwietnia 1872 nr. 7948 i z 30 listopada 1873 nr. 3746 że dla egzekutów, których miejsce pobytu jest niewiadome i odszukane być nie może i Pawła Warszałewicza, Karola Bakulińskiego, Jana

Syrotiaka i Jana Hołubiec adw. dr. Łuczakowskiego kuratorem ad actum a adw. dr. Zarzyckiego tegoż zastępcą ustanowił, któremu swe środki dowodowe udzielił lub innego rzecznika obrać i sądowi wymienić mają.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 6 czerwca 1891.

L. 2200 (3874 3-3)
W sprawie gminy Staremiasto przeciw Janowi Motylewiczowi o 1500 zł. aw. zpn. wniósł Stefan Topolnicki 7 maja 1890 l. 2200 prośbę intabulacji prawa własności realności lk. 209 w Staremieście i wykreślenie ciężarów, którą z uchwałą z 20 grudnia 1890 l. 2200 nieobecny Barbarze Kędzierskiej i Annie Reiter do rąk kuratora Leona Dobrzańskiego w Staremieście, Sylwestrowi Motylewiczowi i Rozalii Steiner do rąk kuratora Antoniego Fastnachta w Staremieście i Janowi Torczynowskiemu, Rajmundowi Zacharowskiemu, Stefanowi Szemerzdziakiemu, Chrystynie Poller i Franciszce Kasperek do rąk kuratora Maryana Władczyńskiego w Staremieście doręczono.

O tem zawiadamia się nieobecnych, których miejsce pobytu nie jest wiadome edyktem

C. k. Sąd powiatowy.
Staremiasto, 20 grudnia 1890.

L. 17370 (3866 3-3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Berka Koschesa, że celem doręczenia mu uchwały hipotecznej z dnia 9 września 1889 l. 24546 pozwalającej wykreślenia prawa zastawu dla sumy 28 zł. zpn. i 60 zł. zpn. z realności lwh 208 w Mogile kuratorem sdwokata dr. Olearskiego dla niego ustanowił.

Kraków, dnia 18 marca 1891.

Doniesienia prywatne.

W miejscowości Spas

via Chyrów albo Sambor można dostać ponie zkań osobnych albo wspólnych w domach nr. 5 i 6 bardzo pięknie położonych, z werandami, ogrodami, bliską kąpielą dniestrzańską, dobrem umeblowaniem bez bez posiedzi tylko ze sianikiem, wiktem zdrowym domowym, całą usługą, po cenie bardzo przystępnej. — Szczegółów udziela Józef Goebel, urzędnik kasy oszczędności w Przemyślu. 4249

W Chyrowskim Zakładzie

wychowawczo naukowym potrzeba od 1go września 1891 dwóch profesorów posiadających kwalifikację ustawami państwowymi wymaganą; jednego do filologii klasycznej, drugiego do języka polskiego. Dochody wynoszą 1260 zł. prócz taks egzaminowych od kilkudziesięciu prywatystów i wynagrodzenia za tekey nadliczbowe. Łaskawiej kompetencji zechcą się zgłosić do rektora Kolegium św. Józefa w Chyrowie. 4248

L. 862 (4233 2-3)

Konkurs

Wydział Rady powiatowej Podhajckiej rozpisuje niniejszem konkurs na opróżnioną posadę sekretarza Rady powiatowej pod następującymi warunkami.

1) Patent na się wykazać z ukończonych studiów prawniczych, egzaminów i praktyki administracyjnej a pierwszeństwo mieć będą petenci z kategorii pensjonowanych politycznych urzędników conceptowych.

2) Patent winien władac należycie obydwoma językami krajowymi tudzież językiem niemieckim.

3) Płaca roczna wynosi 800 zł. i 200 zł. dodatku na pomieszkanie, oprócz wynagrodzenia za jazdy i lustracje gmin a nadto otrzyma trzy kwinkwenia po 200 zł.

4) Posada ta nadana zostanie na razie prowizorycznie, lecz czas tego prowizoryum wliczonym zostanie po stabilizacyi do kwinkwenium.

Podania o powyższą posadę wnosic należy do Wydziału Rady powiatowej w Podhajcach do dnia 15 lipca br. włącznie.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Podhajce, dnia 30 czerwca 1891

SANTAL DE MIDY

Essencya z cytrynianu drzewa sandałowego z Bombay, najczystsza, w kapsułkach zawarta jest znacznie skuteczniejszą aniżeli kopału i kuba. Czyni niepotrzebnem używanie wszelkich szpryliców i w przedlegu dni trzech uleca wszelkie najdolegliwsze i najwięcej naszarżone rzeżaczki, nie utrudzając żołądka i nie udzielając nieprzyjemnej woni urynia. — Każda Kapsulka opatrzona jest na czarno edrukowanym nazwiskiem.

• Sprzedaż w Paryżu, 8, ULICA VIVIERNE i w GŁÓWNYCH APTEKACH. •

We Lwowie w aptekach: pp. Mikolascha, Wawiorskiego, Ruckera, Skłopińskiego i Beisera.